

*Grupul Școlar „C. D. Nenitescu”
Baia Mare*

UNIVERSALIS

Nr 7 / 2010

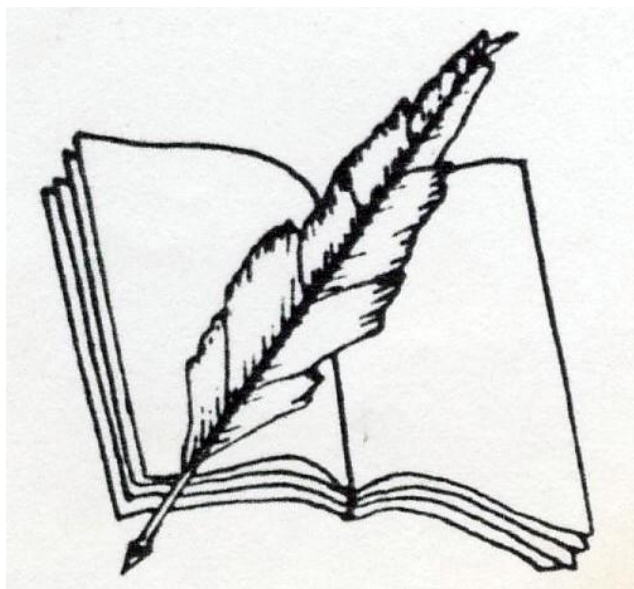
Iubite cetitoriu,

cu preaplecătă închinare, aducem înaintea domniei tale o noauă și originală izvoditură, ce tocma iase de supt tiparniță la anul 2010, vestind cu statornicie despre întâmplările și lucrările celora carele s-au rădicatu dintre învățăcei și cărturari, și carele, cu voroavele lor meșteșugite, sumețitu-s-au a se-ncerca la arta poeticească, la științe, la tălmăcirea limbilor, la zugrăvirea frumoasă a foaiei și la multe alte de folos și adânce-nvățături.

Cu multă osârdie și zăbavă ne-am încercatu să alcătuim ăst zapis și dacă, din prea mare zor, am știrbitu unele fapte grozave ce-au fostu în adevăr, rugămu-te, nu te mânâia pre noi, că nu voia noastră a fost, ci încurcala cărturărească în potrivirea isprăvilor și lucrărilor și purcede mai bine a vede numai ce iaste bunu aice.

Fost-au gândul nost să ducem letopisețul, după cum l-am priimitu de la moșii noștri, ca să nu să uite lucrurile și cursul învățaturii de carte și să nu să peardă dulceața vremurilor de juneță a învățăceilor care trudesce aice-n școale.

Priimește, dară, astă puțină lucrătură a noastră, care am făcut, să nu treacă cumva cu uitarea și cu făgăduința să împrăștii și tu la lume lucrurile cele mai însemnate, că, știindu-să de oameni, n-or mai hi peritoare, ci vecinice.

Grămatic-întâi,
prof. Adela Nechita

Colectivul de redacție

Prof. Adela Nechita

COORDONATORI:

Prof. Daniela Boș

COLABORATORI:

Prof. Ramona Buhai	Prof. Cristina Pop
Prof. Codruța Cuceu	Prof. Maria Andron
Prof. Otilia Șerban	Prof. Camelia Ardelean
Prof. Aurora Băban	Prof. Liviu Coroiu
Prof. Anamaria Buia	Prof. Corina Talos
Prof. Daniela Ember	Prof. Georgeta Petric
Prof. Manuiela Codrea	Secretar, Rodica Vișovan
Prof. Mariana Bud	Psiholog, Maria Stan
Prof. Aurelia Buchman	

Si elevii :

Weiss Gabriella, Filip Paula, Niță Iulia, Pavel Roxana, Vălean Alexandru, Câmpian Marius, Filip Anamaria, Marchiș Roxana, Holczi Teodora, Jakab Cristian, Apostu Ioana, Beczi Matilda, Beuca Maria, Conțiu Marius, Cristian Mihaela, Cuceu Mădălina, Falca Ionuț, Dobie Cristina, Dorca Bogdan, Dumitrescu Andreea, Floruța Cristina, Horge Viorel, Libotean Florentina, Roman Raul, Toldaș Liviu, Filip Paula, Bălaj Ioana, Herțeg Antonela, Cristian Mihaela, Volfer Rebeka, Georgiu Sorana, Fazekas Renata, Ciorba Andreea, Bude Cătălin, Mihut Camelia, Filip Bogdan, Centeri Horia, Ieudean Larisa, Zubașcu Lia, Pop Mariana, Buda Vlăduț, Filip Paula, Dunca Alexandru, Găvrilaș Alexandru, Buruian Anamaria, Pop Ioana, Popescu Ema, Apostu Maria, Rocaș Adina, Breban Raul, Vago Timea, Pop Bianca, Drăguș Andrei

Tehnoredactare : prof. documentarist, Maria Bolchiș

Coperta: Alexandra Pop, clasa aXII-a A

Școala noastră între ieri și azi

Cu un număr de 80 de elevi, în anul 1972, ia ființă LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ NR.2, în Ferneziu. Datorită importanței în economia țării a metalurgiei neferoase, a creșterii numărului de locuri de muncă în acest domeniu, au crescut și cifrele de școlarizare, încât s-a impus construirea unei noi locații a școlii. După trei ani de funcționare în Ferneziu, în orașul Baia Mare își deschide porțile un nou complex școlar denumit GRUPUL ȘCOLAR METALURGIC BAIJA MARE, patronat de I.M.M.N, fosta fabrică de acid sulfuric « PHOENIX »

Piatra de temelie a fabricii a fost pusă în anul 1907, când în cartierul Ferneziu a luat naștere Fabrica de acid sulfuric. Amplasamentul inițial neoferind posibilități de extindere, în anul 1925 proprietarii din acea vreme au cumpărat fabrica de sticlă din Baia Mare, împreună cu terenul unde s-a continuat dezvoltarea uzinei. Anul 1927 a fost anul în care au luat ființă mai multe secții cum ar fi: fabrica de litargă și miniu de plumb și un grup de secții pentru fabricarea sării industriale.

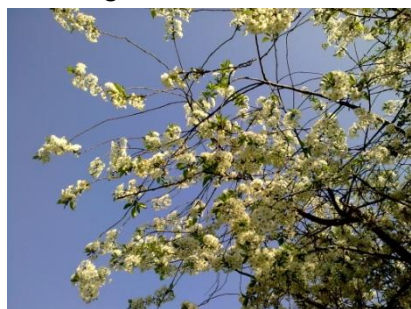
Liceul nostru a cunoscut, în cei 35 de ani care s-au scurs de la funcționarea în noua locație, o continuă evoluție, atât ca structură profesională, cât și ca bază materială. Profilul liceului în anii de început era preponderent cu specific metalurgic, urmat de profilul chimie industrială și electric.

În prezent, datorită nevoilor existente pe piața muncii, liceul nostru are ca profil majoritar cel de **Resurse naturale și**

protecția mediului.

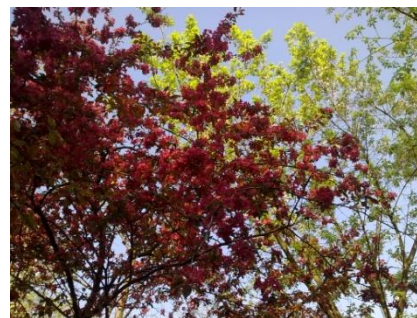
Patronul spiritual al școlii este chimistul **Costin D. Nenițescu**. A fost profesor de chimie organică la Institutul Politehnic din București, membru al Academiei Române, membru corespondent al Academiei de Științe Germane din Berlin, membru al Academiei Leopoldina a Cercetătorilor Naturii din Halle-Saale. Activitatea de cercetare este concretizată în peste 200 de comunicări. A desfășurat o intensă activitate în domeniul tehnico-științific, sprijinind dezvoltarea industriei chimice românești și este autorul lucrărilor: "Chimie organică" (2 vol.; ed. I, 1928; ed. VI, 1965), "Chimie generală" (ed. II, 1963).

De-a lungul anilor, școala noastră a avut diverse denumiri: Liceul de Cultură Generală nr. 2, Grupul Școlar Metalurgic, Liceul Industrial nr.3, Liceul de Chimie Industrială, Grupul Școlar Industrial Metalurgic, în prezent numindu-se **Grupul Școlar "C.D.Nenițescu"**.

director, Heffler Gabriela și Bud Mariana, director adjunct.

Printre cei care au condus destinele școlii se numără directorii: Poșta Nicolae, Bălan Andrei, Stan Floarea, Ștef Corina, Chioran Viorica și directorii adjuncți: Sălăgean Neli, More Vasile, Nemeș Lidia, Apan Reghina, Heffler Ștefan, Buchman Aurelia, în prezent conducerea școlii fiind formată din

Secretar, **Rodica Vișovan**

EVENIMENTE DIN VIATA SCOLII

Simpozionul Național „Priorități și perspective pentru un mediu durabil”

Școala noastră a fost în noiembrie anul trecut gazda Simpozionului Național „Priorități și perspective pentru un mediu durabil”, manifestare de amploare la care au participat elevi și profesori din 15 județe ale țării, dar și din străinătate - de la școala din Zahony, Ungaria. Acțiunea a fost organizată în parteneriat cu o serie de instituții locale precum Primăria Municipiului Baia Mare, Consiliul Local, Universitatea de Nord și Agenția de Protecție a Mediului Maramureș și finanțată de Consiliul Local dar și de câțiva sponsori.

Plasată sub un motto sugestiv, „*Avem nevoie de o modalitate de gândire substanțial diferită, pentru ca omenirea să supraviețuiască*” (Albert Einstein), manifestarea a avut ca obiective stimularea creativității elevilor, diseminarea și promovarea rezultatelor cadrelor didactice, cunoașterea ultimelor achiziții în domeniu, menținerea contactului între specialiști, identificarea posibilităților de realizare a unor colaborări și parteneriate valoroase în vederea abordării unor proiecte și participări la programe europene și, nu în ultimul rând, conștientizarea, educarea și stimularea elevilor, a cadrelor didactice și chiar a membrilor comunității privind necesitatea conservării biodiversității.

Coordonatorii proiectului au fost: Amelia Baci Rizoiu, Inspector școlar educativ, ISJ Maramureș, Gabriela Heffler, director al Grupului Școlar „C. D. Nenițescu”, Mariana Bud – director adjunct și profesorii Aurelia Buchman, Camelia Ardelean, Manuela Codrea, Cristina Beci, Cristina Pop, Georgeta Petric, Angela Rogneanu, Nicoleta Covaci, Adela Pop.

Activitatea i-a avut ca invitați pe Claudia Simion, director al Gărzii Naționale de Mediu, Petru Ghișă, președinte al Gărzii Ecologice a Primăriei Baia Mare, Alexandru Lapoși, din partea Societății Ornitologilor din România, pe profesorii Mirela Coman, Eva Hindli și Nicolae Suci din partea Universității de Nord, Baia Mare, președintele Fundației Maratin, Titel Caoșan, pe Alexandru

Silaghi, Biroul de Mediu al Primăriei Baia Mare precum și pe Amelia Baci Rizoiu, ISJ Maramureș și pe Oana Leșiu, muzeograf la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie.

Activitatea s-a desfășurat pe trei secțiuni: I. **Educația ecologică – opțiuni sau necesitate?** (prezentare de referate și eseuri pe teme ecologice, evaluare interactivă), II. **Protejând natura protejăm viitorul nostru!** (două studii de caz referitoare la idei de rezolvare a problemelor actuale de mediu) și III. **Natura în cuvânt și culoare** – concurs de creații literare, momente muzical-artistice, expoziție de desene, colaje, pliante și machete, prezentare de filme tematice, dar și o originală paradă a modei eco, modelele vestimentare fiind realizate de către elevi, cu fantezie și talent, din materiale reciclabile.

Eforturile și creativitatea participanților au fost răsplătite de organizatori prin premii și diplome, la toate cele trei secțiuni, dar și printr-o excursie, Turul mic al Maramureșului, care a încheiat într-un mod plăcut activitățile simpozionului. La invitația domnilor profesori Trif Maria și Magyarosi Laszlo, care au inițiat o colaborare între liceul nostru și Grupul Școlar de Transporturi “Kando Kalman”, Colegiul “Beres Iozsef” din Zahony, Ungaria, la simpozion a participat și un grup de elevi și profesori ai acestei școli, urmând ca în aprilie 2010 elevi și profesori de la Grupul Școlar “CD Nenițescu” să participe la Zilele Liceului din Zahony, iar în noiembrie 2010 aceștia să fie la rândul lor invitați la zilele Liceului “CD Nenițescu”.

Fie că au abordat problemele mediului din perspectivă științifică, elaborând lucrări de specialitate, fie că au problematizat aspectele temei sau au transpus artistic – în poezie, muzică, desen, film sau design vestimentar – legătura profundă între om și natura înconjurătoare, participanții la acest simpozion au dovedit aptitudini analitice, de documentare, de prezentare, artistice și practice, lucru care certifică un profund interes pe probleme de mediu, atât din partea elevilor, cât și a profesorilor coordonatori și care motivează astfel de inițiative și pe viitor.

Prof. Aurelia Buchman

NICHITA STĂNESCU – ECHINOCTIUL POEZIEI

Poezia încă mai bate în piepturile oamenilor, dar este dincolo de oameni. Cine a găsit frumusețea, acela știe și prețul căutării ei...Iar a fi poet înseamnă să porți sub cămașă, nebănuită de nimeni, o aripă îngerească, să faci din sângele tău o torță veșnic arzând, să crezi că miracole sunt iarba, arborii, fiecare răsărit sau apus de soare.

Poetul alege „meseria de-a trăi” ridicându-și ochii spre stele, coborându-și privirea spre viața adevărată și simplă și ieșind cu totul din cotidian. Făptura lui e făptura cuvintelor sale, mai diafană „ca umbra unei idei”. Uneori el coboară în stradă cu tolba plină de speranțe, cu harpa lui Orfeu în mâinile sale. El „simte enorm”, căci locuiește înlăuntrul unei inimi. Din revelația durerii și-a făcut o profesie, din nenoroc o tristă obișnuință.

Pentru Nichita Stănescu noțiunea de poet este superioară artei scrisului și, îndeosebi, noțiunii de scriitor. Poetul e, deopotrivă, creator total și stăpân absolut. „*Poeții adevărați nu sunt scriitori, ei sunt și scriitori. Dacă prozatorul poate inventa, dacă pictorul poate avea viziuni, poetul inventează în măsura în care este și prozator, are viziuni în măsura în care e și pictor*” – mărturisirea poetului în vol. „**Respirări**”.

Dar acest visător incurabil – care e poetul prin excelență – n-a inventat poezia, doar a exprimat-o. „*Poetul autentic nu inventează. El exprimă poezia din oameni, își modifică destinul după destinul poeziei*

din oameni, ca să fie crezut, ca să nu fie uitat”

A vorbi despre biografia Poetului e o eroare, căci Poetul nu trăiește în lume, ci lumea întreagă trăiește prin el. Cine este al tuturor, de prea multă vreme și de prea mult suflet, nu-și mai aparține: „*Mi-aș îngădui să spun că poetul este de fapt proprietatea privată a poporului său, a statutului său și că el nu se are nici măcar pe sine*”.

Prin urmare, conceptul de „biografie” sau „viață personală” nu i se poate aplica poetului în accepțiunea comună, extrem de prozaică. Căci „Poetul ca și soldatul/ nu are viață personală”...

Și pentru că biografia lui cea adevărată este POEZIA, pentru că sfârșitul lui martie este început de primăvară și de Nichita...l-am celebrat și noi, prin cântec și poezie, într-un medalion poetic intitulat „Nichita Stănescu – Poetul Necuvintelor”.

Și, ca în mitul Galateei, Poetul ne-a fost restituit ca totdeauna. Prin Poezie...

Ieudean Larisa, clasa a IX-a A

DOR DE EMINESCU

Anul acesta am aniversat 160 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu, cel fără de care spiritul românesc, limba poetică și însăși sensibilitatea noastră în fața frumosului ar fi fost mai sărace.

Ce s-ar mai putea astăzi spune nou despre Eminescu? După atâta vărsare de cerneală critică, după atâtea moduri de categorisire stilistică și tematică, după ce ne-am confecționat din el un zeu (din neputința de a avea alții credibili), după ce ne-am ascuns în spatele Geniului național funciara noastră mediocritate sau apoi, în plin materialism dialectic, l-am decretat poet al proletariatului, expresie a suferinței

milenare a celor năpăstuiți și după ce l-am coborât apoi de pe soclu prin anii '90 și, prea grăbiți să spulberăm miturile, am distrus singurul mit care reprezenta cu adevărat ceva ...

Ar fi poate vremea să renunțăm la prejudecăți și să reconsiderăm opera artistului din perspectiva universalității și, totodată, românismului ei structural. Să lăsăm omul cu toate „micile mizerii unui suflet chinuit” și să ne axăm asupra creației lui valoroase, a „tot ce a gândit”, în care se regăsesc elemente din literatura și filosofia lumii și care a marcat o etapă fundamentală în evoluția poeziei românești.

L-am aniversat pe Poet și anul acesta, pe 15 ianuarie. Momentul poetic a cuprins și texte mai cunoscute publicului larg, „La steaua”, „Floare-albastră”, dar și texte mai deosebite precum „Lasă-ți lumea...”, „Scrisoarea II” sau „Cu mâne zilele-ți adaugi”, poezii recitate de elevii clasei a IX-a A (Mihuț Camelia, Ieudean Larisa, Centeri Horia, Filip Bogdan, Stoianovici Nicoleta, Bârle Ovidiu, Budea Adrian, Pribilian Nicoleta, Zete Codruța). Corul școlii, îndrumat de d-na prof. Gabriela Ion, a reînviat sonoritățile diafane ale romanțelor eminesciene: *Pe lângă plopii fără soț, Sara pe deal, Și dacă...*

Și dacă toate acestea „trebuiau să poarte un nume”, un singur nume, li s-a spus: **Dor de Eminescu...**

Prof. Adela Nechita

ZIUA PĂSĂRILOR

Dacă pentru unii 1 aprilie este Ziua păcălelilor, pentru elevii și profesorii Grupului Școlar „C. D. Nenițescu” această zi a fost un prilej de a marca Ziua Internațională a Păsărilor.

Acțiunea, organizată de doamnele prof. Ardelean Camelia, Pop Cristina și Petric Georgeta, a vizat prezentarea unor materiale informative cu privire la păsările reprezentative din județul Maramureș și nu numai, trăgând totodată un semnal de alarmă cu privire la diminuarea acțiunilor umane exercitate direct

asupra păsărilor.

Au participat elevii claselor a IX-a, a X-a, respectiv a XI-a. Celor interesați li s-a lansat invitația de a se înscrie la Clubul de Ornitologie „Ierunca” de la Palatul Copiilor din Baia Mare.

Prof. Camelia Ardelean

CINE DECIDE? EU DECID!

În data de 16 martie 2010, la Grupul Școlar „C. D. Nenițescu”, s-a desfășurat prima etapă a proiectului antidrog „Cine decide? Eu decid!”, proiect aflat la a patra ediție și desfășurat în colaborare cu Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Maramureș, instituție coordonată de domnul Dumitru Măcelaru. Proiectul are drept scop dezvoltarea unor atitudini pozitive în rândul elevilor, pentru a alege un stil de viață sănătos, fără droguri. Grupul Școlar „C. D. Nenițescu”, prin derularea acestui proiect, propune ca alternativă la consumul de droguri, legale sau ilegale, petrecerea timpului liber în grupuri care desfășoară activități cu rol de diminuare a acestui risc major în viața adolescenților, cum ar Ecogrupul – elevii care fac parte din Ecogrupul liceului participă la acțiuni de biomonitorizare a mediului, la excursii tematice ori tabere cu plantare de copaci etc. Proiectul „Cine decide? Eu decid!” este susținut, în derularea sa, de către doamna director Gabriela Heffler, doamna director adjunct Bud Maria și profesorii coordonatori: Crina Herța, Manuella Codrea, Maria Andron și profesor documentarist Maria Bolchiș, alături de elevi din clasele a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a.

Prof. Manuella Codrea

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A HOLOCAUSTULUI

În fiecare an, în 27 ianuarie se consemnează comemorarea Holocaustului, dată însemnată de Organizația Națiunilor Unite, în urma eliberării lagărului de la Auschwitz-Birkenau (Polonia) de către Armata Sovietică la 27 ianuarie 1945.

După cei 65 de ani, care nici până astăzi n-au putut să vindece rănilor fărădelegilor naziste, elevi și profesori de la Grupul Școlar „C.D. Nenițescu” au omagiat memoria celor aproape 6

milioane de victime, într-o manifestare organizată vineri, 29 ianuarie 2010.

Activitatea - cu rol de informare - a fost denumită sugestiv “Ziua Internațională a Holocaustului” și coordonată de către prof. Anca Bodnar, prof. documentarist Maria Bolchiș și bibliotecar Garofița Dragomir.

Astfel, elevii din clasa a XI-a C - Orășanu Andrada, Petric Oana și Niță Iulia - au prezentat celor aflați în Centrul de Documentare și Informare al liceului, o crudă și foarte tristă istorie a evenimentelor care au dus la moartea atâtor milioane de oameni, fapt cunoscut azi sub denumirea de Holocaust.

Prof. Anca Bodnar

1989 – 2009 COMEMORAREA A 20 DE ANI DE LA REVOLUȚIE

Grupul Școlar „C. D. Nenițescu” a comemorat joi, 10 decembrie 2009, 20 de ani de la evenimentele din decembrie 1989, încercând astfel să readucă în memoria prezentului acele momente cărora astăzi le datorăm libertatea noastră și totodată să sensibilizeze tinerii născuți după '89 față de sacrificiul martirilor căzuți pe străzile României, strigând libertate.

Elevii clasei a XI-a C: Sabău Ionuț, Orășanu Andrada, Olar Raluca, Niță Iulia și Oana Petric, îndrumați de profesoara de istorie Anca Bodnar, profesor documentarist Maria Bolchiș și bibliotecar Garofița Dragomir, au prezentat auditoriului informații despre perioada comunistă de după 1965 și despre desfășurarea evenimentelor din decembrie 1989 de la Timișoara și București.

prof. documentarist Maria Bolchiș

ZIUA LIMBILOR EUROPENE

Începând din anul 2001, pe 26 septembrie, iubitorii de limbi străine din toate colțurile Europei și nu numai, sărbătoresc diversitatea lingvistică. 26 septembrie 2009 a fost și pentru noi o zi de sărbătoare, marcând prima ediție a Zilei limbilor europene, organizate la noi în liceu.

Protagonistii acestui eveniment au fost, ca de obicei, elevii, coordonați de d-nele profesoare de limbi străine și istorie: Șerban Otilia, Ember Daniela, Băban Aurora, Buia

Anamaria și Bolchiș Maria. Au participat elevi ai claselor a IX-a B și G, a X-a B, E și F, a XI-a B și E.

Manifestarea a avut loc în CDI, un spațiu primitor prin definiție, elevii fiind protagoniștii unui moment poetic multilingvistic de excepție – Communiquer c'est dire je t'aime/ Having fun with limericks and tongue twisters!

În final, aceștia s-au destins cu câteva întrebări de cultură generală legate de tema întâlnirii. Nu au lipsit imagini și culori superbe de toamnă - și am avut cu toții șansa să învățăm ce este fericirea din prisma unor copii!

Întâlnirea a luat sfârșit într-o notă veselă, cu gândul la următoarea reuniune de acest gen.

Prof. Daniela Ember

LE PRINTEMPS FRANCOPHONE

le 21 mars 2010

Baia Mare - Le Groupe Scolaire "C.D.Nenitescu" et Le Seminaire Theologique
Roumanie

Le printemps francophone Depuis le 18 mars et jusqu'au 22 mars, dans notre établissement il y a des actions dédiées aux 40 années de la Francophonie :

► Un spectacle de musique et poésie "Le printemps francophone"-
prof.Otilia

Șerban, Gabriela Ion, Aurora Băban;

► Un document, en PPT.- appel pour "Sauver les couleurs, les couleurs de notre Terre qu'on aime"-coordonateur - prof.Aurora Băban ;

► Une exposition "La Roumanie - pays francophone et francophile" au
C.D.I. ;

► un pliant "La Roumanie et la Francophonie".

Les élèves de notre lycée, Groupe Scolaire "C.D.Nenitescu" de Baia Mare ont eu des actions en commun avec leurs collègues du Séminaire Théologique Orthodoxe "Iosif Marturisitorul" de Baia Mare, le 22 mars 2010 - Voyages dans 4 pays francophones - La France, La Suisse, La Belgique et Le Canada. Les coordonnateurs de ce projet sont : prof. Maria Pașca, Otilia Șerban, Gabriela Ion et Aurora Băban.

Prof. Aurora Băban

ON EST UN LYCEE ECHO!

verte ».

Les élèves de notre lycée, préoccupés de relever aux autres jeunes l'importance de la protection de la nature, de l'environnement, ont participé, cette année, avec des projets sur des thèmes écologiques aux différentes activités déroulées au niveau de la ville, du département et au niveau national.

1. Voici l'élève Raul Breban de la XII e B – participant-invité a la session de communication au Lycée Gheorghe Șincai avec le projet « Baia Mare, ma belle ville

2. Voila les élèves Pop Alexandra et Avram Alexandra de la XIIe A, participantes –invitées a la session de communication au Lycée Gheorghe Șincai, avec leur projet qui présente l'activité écho dans notre lycée.

Prof. Aurora Băban

MĂRȚIȘOARE ECOLOGICE FĂCUTE DE NOI

Obiceiul confecționării de mărtișoare și dăruirea lor la începutul primăverii în semn de dragoste și prețuire pentru cele iubite, frumoase și devotate din viața noastră este specific românesc iar tradiția sa se pierde în negura timpului. Mărtișorul este un simbol al victoriei soarelui și vieții iar alăturarea alb – roșu subliniază acest lucru. Dacă astăzi mărtișoarele sunt tot mai elaborate, se fac din materiale tot mai diverse, iar uneori se pierde însăși esența gestului în sine, elevii școlii noastre au demonstrat că, având la dispoziție câteva materiale, puțină fantezie și multă ingeniozitate, pot realiza modele originale, mult mai sugestive decât cele existente pe piață (foarte multe dintre acestea frizând kitsch-ul). Mărtișoarele confecționate de elevii

noștri au adunat culorile și simbolurile primăverii, foarte multe având motive florale dar au existat și modele mai abstracte, geometrice. Fantezia elevilor a putut fi admirată în cadrul expoziției organizată în liceul nostru, vernisaj la care au participat invitați din media locală și colaboratori ai instituției. Totul a fost posibil datorită implicării elevilor din clasele a XII-a B, C, D, F și H, a XII-a H îndrumați de d-nele profesoare Camelia Ardelean, Marcela Giurgiuman, Georgeta Petric, Adela Pop și Conțan Rodica.

Prof. Georgeta Petric

DE LA BISCUIȚI LA ... PEȘTERA URȘILOR

la Băile Felix.

Orice ieșire este binevenită când suntem un grup bine organizat, plin de viață și cu putere de muncă. Astfel clasele XIII-a H, X-a H, XII-a D, însoțiți de doamnele prof. Petric Georgeta, Pop Cristina și Rogneanu Angela au efectuat în luna mai 2009 o excursie de studiu. Au vizitat fabrica de biscuiți din Carei, Peștera Urșilor și pentru a împlini utilul cu plăcutul, au poposit

Excursia s-a desfășurat conform planului, elevii rămânând cu o amintire plăcută și, mai ales, cu lucruri interesante legate de speologie și de acest punct important pe harta turistică a României.

Prof. Angela Rogneanu

PICTURA PE STICLĂ

Uitându-ne în jurul nostru, să ne oprim un moment privirea la recipientele pe care le folosim zilnic, care ne cad în mână, și să le privim ca și cum le-am vedea pentru prima oară, însă imaginea reală să fie în armonie cu creativitatea și imaginația noastră!

Vom putea observa că fiecare sticlă are propria personalitate însă forma ei poate fi schimbată în funcție de ceea ce dorim ca ea să exprime!

Imaginația nu are limite, astfel că în urma pictării pe sticlă ne-am făcut o impresie asupra faptului că sticla poate deveni nu doar un lucru de aruncat la gunoi, ci un modest sau prețios obiect de decor. Motivele pentru care dorim să pictăm pe sticlă sunt nenumărate. Îi putem atribui o importanță clasică și chiar valorile unei opere de artă.

Desenul ne dezvoltă creativitatea, imaginația, încurajându-ne sau chiar ajutându-ne să devenim pictori pe sticlă, atât pentru calmul și frumusețea interioară cât și pentru cei din jurul nostru cărora natura le-a încredințat acel sentiment sau dorința de frumos.

Ora de desen, discuțiile construite pe baza desenului și a picturii pe sticlă sunt stimulatoare iar doamna profesoară de desen, Pop Adela, este o adevărată maestră în arta picturii pe sticlă, stimulând creativitatea și învățând elevii tehnica picturii pe sticlă. Ne ajută să ne dăm seama că orice formă din sticlă poate avea o altă întrebuințare, indiferent de rolul pe care inițial îl avuse.

Desenul face parte dintr-un întreg pe care îl numim artă, cultură și civilizație. Culorile închise și deschise sunt parte din natură. A nu dori să pictăm, măcar o dată în viața noastră, înseamnă că natura nu își găsește locul în viața întregului Univers.

Pictura pe sticlă oferă o „nouă viață” oricărui obiect, la fel cum desenul ne poate croi un nou drum în viață!

*Weisz Gabriella
Filip Paula*

Clasa a X-a B

CE MICĂ-I VACANȚA MARE!...

TABĂRA DE LA CHEMUN

(Tabăra a fost organizată de asociația Chemun Baia Mare, proiectul fiind finanțat de Consiliul Local al Primăriei Baia Mare și coordonat de d-nele prof. **Camelia Ardelean** și **Manuela Codrea**)

Locația taberei – Poienile Romane Sud

Prima masă pregătită de copii: slănină prăjită cu ceapă

Tot ei pregătesc produsele alimentare pentru masa de prânz

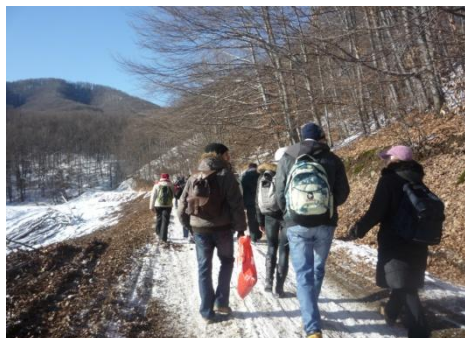
Pregătirea și servirea cinei – mămăliguța de Maramureș

O seară de neuitat la foc de tabără

PE CĂRĂRI ÎNZĂPEZITE ... LICEENI ÎN DRUMETIE

E sâmbătă. O zi însorită de iarnă. Numai bună de o drumeție. Pornind de la bifurcarea drumului ce duce în stânga la Barajul Firiza și în dreapta sub baraj, urcând pe o străduță pe partea stângă și continuându-ne drumul prin pădurea înzăpezită, vrem să ajungem în Vărateci, acolo unde ne-am desfășurat și tabăra de vară. Drumul ține cam patruzeci de minute și ne dă ocazia de a admira frumusețea pădurii îmbrăcată în alb. Odată ajunși la locul dorit, un

minunat platou înconjurat de creste împădurite, la marginea căruia se află un izvor, ne punem pe treabă. Câtă vreme cei mari fac focul, noi ne bucurăm de săniuș ... mai bine zis de "săcuș", că ne dăm cu sacul. Dar ce să vezi, am rămas fără sac ... s-a rupt. Hmmm, ce să facem? Aha, o tăvăleală în zăpadă ar fi numai bună. Când e gata focul, ne adunăm în jur și ne pregătim slănină cu ceapă, în timp ce ne amintim de tabăra din vară și cum mâncam mămligă cu brânză sub cerul liber. După ce terminăm de mâncat, avem grijă să stingem focul, să nu lăsăm gunoaie sau resturi de mâncare după noi, pentru că asta ar atrage

animalele sălbatice și pornim înapoi spre casă, cu satisfacția unei drumeții reușite - *Iulia Niță*, clasa a XI-aC

PRIMAVARA EUROPEANĂ

Educația nu se limitează la ore, ea este în tot ce întreprindem alături de copii, de tot ce facem cu ei și pentru ei. Orice acțiune în care este antrenată tânăra generație este un pas câștigat în formarea gustului pentru frumos, în aprecierea justă a valorilor culturale și interculturale.

În data de 30 martie, la Grupul Școlar „C.D. Nenițescu”, s-a desfășurat proiectul educațional interdisciplinar : Primăvara Europeană. Manifestările au cuprins țările din Uniunea Europeană, fiecare dintre acestea având câte un coordonator: Franța –prof. Otilia Șerban, Austria –prof.Laszlo Magyarosi, Italia – prof. Codruța Cuceu, Spania – prof. Boț Daniela, Elveția – prof. Aurora Băban, Irlanda - prof. Anamaria

Buia, Anglia - prof. Daniela Ember, Cehia –Slovia, prof. Viorica Chiorean, Grecia - prof. Anca Bodnar, Suedia - prof. Ciprian Morar, Ungaria - prof. Adela Pop, Romania - prof. Maria Bolchiș.

Activitatea a cuprins și un moment muzical reprezentat de un colaj de cântece din Europa, realizat de prof. Gabriela Ion, iar acțiunile cuprinse în proiect au constat într-un bazar cuprinzând: o expoziție de produse/obiecte, o expoziție culinară, o șezătoare literară, panouri fotografice/mape, pliante, steaguri, prezentări Ppt. precum și curiozități din țările prezentate din Europa.

Prof. Maria Bolchiș

CRONICĂ DE TEATRU

Astăzi televizorul ne ocupă tot mai mult timp, astfel încât spectacolul de teatru rămîne, de cele mai multe ori, doar publicului specializat, tinerii nefiind interesați de vizionarea unui astfel de spectacol.

Am descoperit însă frumusețea teatrului, care de fapt este una a spiritului și artei, într-un spectacol al Teatrului Municipal Baia Mare, „Ivan Turbinca – Omul care a păcălit Moartea ...sau nu”, spectacol la care am fost cu clasa, în decembrie, la inițiativa d-nei diriginte.

Piesa de teatru „Ivan Turbinca” a fost o piesă interesantă, care a încântat numeroasa asistență de la premieră. Piesa de teatru de Radu Macrinici este o adaptare după Ion Creangă. În distribuție se regăsesc actorii: Sorin Miron Codrea, Ioan Costin, Ionuț Mateescu.

Ivan Turbinca, „omul care a păcălit moartea sau...nu” era un „russian” de pe la noi, cu multă poftă de viață, energic și având marea dorință de a fi nemuritor. Piesa de teatru are ca mesaj paralela dintre bine și rău și, în același timp, este și o comedie de moravuri și de situație, având un bogat substrat simbolic.

Ivan, vrând să evite, copilărește, moartea, are o mare dilemă: raiul sau iadul. Iadul îi oferă tutun, muzică, femei și votcă – adică o trăire hedonistă a lumii - iar raiul îi dă o serie de împliniri spirituale – impresia că are un rol important, că realizează ceva, asta prin propunerea Sfântului Petru de a sluji la Porțile Raiului. Dar el și cu turbinca sa cutreieră munții, caută sensul existenței și, mai cu seamă, o soluție pentru marea sa problemă: moartea. Turbinca era binecuvântată de Dumnezeu, la cererea Sfântului Petru, drept răsplătă pentru cele două carboave primite de la mărinimosul Ivan. „Parola” pe care trebuia să o rostească era: „Pașol na turbinca ciorti” și astfel nefericiții ajungeau în turbinca, după ifosele lui Ivan.

Ajuns la poarta raiului se puse drept pază. Când vine Moartea să primească porunci de la Dumnezeu, Ivan o întemnițează în turbinca și de fiecare dată o păcălește, că 3 ani de-a rândul trebuie să mănânce pădure bătrână, apoi 3 ani să mănânce doar pădure tânără. Dumnezeu se supără pe Ivan deoarece i-a nesocotit poruncile și îl avertizează că „și-a trăit traiul și-a mâncat mălaiul”, anunțându-l că i-a venit și lui vremea să moară. Dumnezeu, la rugămințile insistente ale lui Ivan, îi mai lasă 3 zile răgaz pentru înmormântare. Când Moartea veni să-l caute, o păcălește să se așeze în sicriu. El, făcând pe neștiutorul, îi puse în mână „registru de instrucțiuni”, iar Moartea cade în plasă.

Repusă în libertate de Dumnezeu, Moartea îl pedepsește pe soldat, lăsându-l să trăiască veșnic. Există și elemente din teatrul lui Marin Sorescu inserate în textul piesei. Inclusiv această dramă – de a nu mai avea moarte.

Mihuț Camelia, clasa a IX-a A

DE VORBĂ CU ... D-NA LUCREȚIA

- **Am aflat că din toamna aceasta veți pleca la pensie...Cu ce gânduri vă despărțiți de școală?**
- Lucrez aici din 1995...de 15 ani. Nici nu mai știu când au trecut. Cu siguranță cu multe amintiri...
- **Cum pare astăzi munca la cantină față de acum 15 ani?**
- Baza materială s-a îmbunătățit, condițiile de lucru și ele. Dar și de muncă avem mai mult că numărul elevilor a crescut de-a lungul anilor. Astăzi sunt de două ori mai mulți. De când sunt eu aici, au ieșit de pe băncile școlii multe generații...
- **Este greu să lucrezi în mijlocul elevilor?**

- Da, pentru că sunt neatente și copilăroși. Uneori fac și pozne. Dar ne fac și pe noi să rămânem tineri, la mintea lor. Iarna, de exemplu, nu putem mătura aleile pentru că ne bulgăresc. Dar noi îi simțim oricum apropiați. La un Bal al Bobocilor mi-aduc aminte că, deși eram îmbrăcată în halatul de lucru, mă tot chemau să dansez în cerc cu ei.

- Cum sunt copiii la masă? Cuminți?

- Dimineața, întârzie de obicei. Dar nu-i putem lăsa flămânzi nici pe somnoroși! La prânz vin tot pe rând din cauza programului diferit de la ore. În general nu se plâng de mâncarea de la cantină.

La noi în școală au fost mereu activități și olimpiade și simpozioane. Pe lângă elevii din internat, mai vin și din alte școli din țară grupuri de elevi cu profesorii lor. Noi ne-am străduit să fim gazde bune. Stăteau câteva zile și plecau acasă. Mulți cred că n-o să uite ciorba de perișoare de la cantină!

- Când e mai bine, în timpul semestrelor sau în vacanțe?

- În vacanțe, bineînțeles. Dar și atunci trebuie să întreținem curățenia și să-i așteptăm cum trebuie pe noii elevi ca să aibă o impresie bună de noi.

Dacă vara e cam pustiu, din septembrie abia așteptăm să ne reîntâlnim cu copiii. Că ni-s dragi. Uneori, după ce gată, mai vin pe aici să vadă ce mai facem și ne aduc ciocolată. Din Italia sau de pe unde lucră...

- Care credeți că ar fi cele mai importante trei lucruri pentru un licean?

- În primul rând, învățatura și educarea. Respectul pentru toți cei din jur. Și să fie serioși că, după ce termină cu școala, trebe să fie oameni. Că omenia e mai importantă oricum!

- Ce o să faceți la pensie?

- Mă ocup mai mult de familie... Mi-a fost foarte greu cât am avut băiatul la facultate în București. I-am spus când a terminat la Artă: Ce-ți trebuie ție facultate la Mincu în București... eu nici nu știu unde-i Bucureștiul! Dar acuma termină Arhitectura și va primi bani pentru proiectele lui. Mi-amintesc când era copil... până veneam de la lucru îmi desena linoleu' roată pe lângă covor... Îl certam, dar n-aveam bani de trusă de desen și de foi... A fost visul lui. Am o grămadă de premii de-a lui pe-acasă.

- În încheiere, o vorbă de duh...

- Greu să fac domnii domni!

- Și una de viață...

- „Când a fost de lucru, am lucrat / când ne-am veselit, ne-am veselit”...

- **Mulțumim.** Și dați-ne și niște poezii pentru revistă, că am auzit că scrieți versuri.

(Poeziile ni le-a dat a doua zi că nu le „știa din cap”, ne-a mărturisit încurcată d-na Lucreția)

O femeie muncitoare a lucrat la liceu mare...

Când șeful meu a plecat
Numai-n gunoi m-a lăsat
Și în beci eu am plecat,
De gunoi m-am apucat:
Lunea am cărat borcane,
Marți am cărat sticle goale,
Joi și Vinerea ce Mare
Am cărat o tină tare...
De cărat eu am scăpat,
Am ajuns și la spălat!
Bucuria mea cea mare,
Am primit un furtun tare...
În zadar m-am bucurat,
Apa nu m-a ajutat.
Fug în sus și fug în jos,
Nu mai are niciun rost
În zadar m-am bucurat,
Apa nu m-a ajutat.
Fug în sus și fug în jos,
Nu mai are niciun rost,
Stau în loc și mă gândesc
Dar mai mult păcătuiesc.
Primul beci l-am terminat,
În al doilea am intrat:
Numai smoală am cărat

Dar de boală am scăpat.
Să ferească Dumnezeu
Să nu faci ce-am făcut eu!
Țânțarii m-au tot mușcat,
Păianjenii m-au mângâiat,
Smoală pe față s-a pus
N-am putut face un duș.
Dar am ajuns la prezentare
Unde-i doamna directoare
Și după cât am muncit
Dumnezeu m-a răsplătit
Salariu de merit am primit!
Mulți ani au trecut,
Glume multe am făcut
Foi de boală n-am avut...
Obraznică nu am fost
Dacă m-am purtat frumos.
Dar mai bine muncitor
Că dormi noaptea mai ușor,
Cu stiloul e mai greu
Că te tot consumi mereu...

Interviu cu d-na Lucreția Zoicaș, realizat de Zubașcu
Ionița Lia, clasa a X-a F

LIRA LUI ORFEU

Dragostea în stil epistolar

Esența vieții mele,

din prima seară când te-am văzut am simțit că ești specială și că ai ceva unic. O sclipire anume în ochi te diferențiază de celelalte fete. Nu mă puteam abține să te privesc sau să te admir continuu. Deși nu sunt timid de obicei, în clipa în care te-am văzut am rămas fără cuvinte și chiar dacă vroiam să spun ceva nu puteam. Era pentru prima oară în viața mea când nu știam ce să fac. În clipa în care mi-ai acceptat și mi-ai împărtășit sentimentele am simțit că zbor și că sunt protejat de un scut al iubirii tale. Prin primul sărut am simțit că zbor alături de tine în paradis.

Ești mai frumoasă ca un răsărit de soare într-o dimineață de vară pe malul mării, tu ești pentru mine aerul ce îl respir. În fiecare minut, ești raza de lumină ce îmi luminează calea. Când sunt cu tine iert totul, uit totul, visez totul. Dacă știi cum este să adormi nopțile sperând că razele dimineții or să topească dorul, știi ce înseamnă să speri zadarnic. Învăță-mă atunci cum să-mi iau sufletul și să-l scutur zdravăn ca să curgă din el picătură cu picătură veninul de dor.

Poate că nu este nimic special azi, însă este o altă zi din fericirea mea alături de tine și asta o face să fie specială! Am să încerc să fiu original pentru că vreau să vezi cât sunt de sincer când îți spun că te iubesc...și să înțelegi acest lucru!

Pentru ca zâmbetul tău să nu fie niciodată umbrit, aș cauta lumina în întuneric. Pentru ca ochii tăi să nu fie triști aș reînvia frunzele care mor toamna. Pentru ca pașii să-ți fie călăuziți tot timpul aș lua stelele de pe cer ca să îți lumineze calea. Pentru iubirea ta aș îngheța soarele, pentru sărutul tău aș topi ghețarii și aș seca mările. Pentru tine aș face orice! Te iubesc enorm!

Câmpian Marius, clasa a XI-a D

Draga mea iubită,

Îți mai aduci tu oare aminte când prima oară ne-am văzut...nu te-am iubit pe loc, dar mi-ai plăcut. Mi-a plăcut surâsul tău care mă făcea să zâmbesc. Mi-a plăcut veselia care se juca în ochii tăi - mi-a reamintit de copilărie și de nenumăratele momente frumoase.

Mi-a amintit de puritatea acelor zile, de simplitatea lor, de magia care ne înconjura și care ne dădea puterea de a face orice ne doream, de a fi cine visam. Era ceva rupt dintr-o poveste...

Și acum cu adevărat ne-am rupt de perioada aceea și tare dor îmi e de ea. Dar ochii tăi îmi dau drumul din captivitatea realității și mă poartă într-o călătorie înapoi spre fericire.

Mi-a plăcut părul tău blond care se prelungea în urma razelor de soare. Strălucea în mângâierea vântului și lăsa în urma lui un miros de primăvară. Mă fermeca și doream doar să stau și să simt cum plutesc pe vise la fel cum plutesc îngerii pe nori.

Îmi amintesc de momentele pe care le-am petrecut împreună, de clipele pe care le savuram, de orele care treceau pe lângă noi fără să știm fiind pierduți unul în brațele altuia.

Momentele în care eram departe unul de altul ne-au arătat că iubirea ne leagă oriunde am fi - iubirea e elastică și rezistentă. Ea poate face înconjurul lumii într-o clipă.

Îți mai aduci aminte când, la început de drum, m-ai întrebat "ce e iubirea?"

Ți-am răspuns atunci timid că nu știu. Nici azi nu o pot defini, dar cred că e ceva ce mă face să te plac, să îmi fie dor de tine când nu ești aproape, să visez cu ochii deschiși. E ceva ce îmi dă încredere că pot să fac orice. E ceva ce îmi dă fiori și nu mă lasă să adorm în unele nopți, ci mă face să meditez la vise, la viitor la tine...

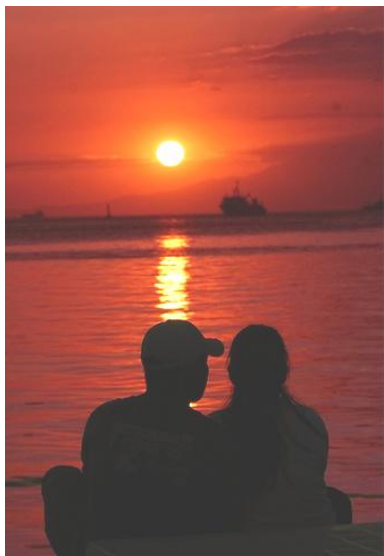
Amorul e „acel ceva” care aduce alături uneori tristețe, singurătate, neliniște, un gol... Dar unește în același timp: fericirea, împlinirea, unirea, siguranța, plăcerea, entuziasmul și dorința.

Toate acestea le-am descoperit alături de tine și încă mai trăiesc nopți când stau treaz înconjurat de fluturi și vise. Și în final pot să spun din toate cele patru cămăruțe ale inimii, din mijlocul zborului fluturilor din întreg sufletul că

te iubesc!

Vălean Alex, clasa a XI-a D

Dragul meu,

nu e mult de când ne-am cunoscut. Ai apărut în viața mea pe neașteptate precum un meteorit, într-o seară de vară, iar lumina ta m-a fascinat.

Atunci când sunt cu tine, uit de toate, te privesc și îmi dau seama că fericirea mea se datorează faptului că ești lângă mine.

Nu știu de unde ai adus atâta soare pe cerul meu albastru și atâta pace în sufletul meu!

Când nu ești lângă mine privesc cerul și simt că distanța dintre noi se diminuează, strălucirea stelelor îmi aduce aminte de chipul tău angelic iar mireasma florilor de primăvară mă îmbată precum parfumul trupului tău.

Nu te pot compara cu nimic căci ești mai mult decât soarele meu, ești viața mea. Te iubesc precum iubesc trandafirii roua dimineții! Te iubesc precum iubește marea țărmul! Te iubesc precum îl iubea cândva Julieta pe Romeo! Să nu uiți că un suflet cald te adoră. Iar sentimentele mele depășesc granițele timpului. Iubirea mea se măsoară printr-o clepsidră a infinitului. Nu știu nici eu când a început și nici dacă va avea vreun sfârșit, vreodată.

Te las, iubirea mea și îți spun că inima mi-e plină de fericire de când te-am cunoscut.

Filip Anamaria, clasa a XII-a B

Rățiunea vieții mele,

Îți scriu aceste rânduri pentru a-ți arăta cât de mult te iubesc. Să știi că imi este foarte dor de tine. Atunci când nu ești lângă mine, în viața mea totul este pustiu. Mi-e dor de zâmbetul care îmi lumina fața atunci când mă priveai cu ochii blânzi și cristalini precum izvorul limpede și plin de cristale reflectate din razele de soare.

Parfumul tău este precum mirosul florilor din grădină în zori de zi, când roua dimineții încă mai spală petalele frunzele acestora... Atunci când nu te am aproape, viața mea e un calvar și nori negri de furtună se strâng deasupra capului meu...

Ochii tăi frumoși ca două diamante strălucesc atunci când mă privești, arătându-mi că-mi împărtășești iubirea. Sărutul tău îmi aprinde scânteia din suflet și ochii mei surâd atunci când te privesc. Ești iubirea vieții mele iar atunci când mă atingi mii de fiori îmi cuprind trupul dornic de atingerea ta. Sufletul tău este atât de mare, precum un univers înstelat. Fiecare stea e o părticică din sufletul tău.

Privirea ta plătândă îmi sucește mințile și mă face să fiu sclava ta din castelul de cleștar.

Răsuflarea ta caldă îmi dezgheață inima care mi-a ajuns precum un ghețar în absența ta...

Prezența ta mă fascinează, mă face să mă desprind de lumea în care sunt și să trăiesc și mă poartă într-un basm unde eu sunt prințesa iar tu prințul și toată lumea este în mâinile noastre...

Te iubesc și te ador!

Cu drag, un suflet îndrăgostit

Marchiș Roxana, clasa a XI-a D

Scrisoare către mine

Nici nu știu ce să îți spun sau ce ai vrea să auzi de la mine. Poate că te stresez tot timpul și ți-e ciudă că râd atunci când nu trebuie. Oricum, de mult nu mai râd din suflet, e superficial – nu te speria. Poate că nu te înțeleg tot timpul. Poate că mă prefac că nu te înțeleg tot timpul. Poate că eu chiar nu înțeleg unele lucruri tot timpul. Sau poate că pur și simplu vorbim aceeași chineză.

Întâmplător sau nu, de mult nu am mai scris pentru cineva, ceva. Și atunci când am făcut-o, nu am făcut-o pentru oricine. În orice caz, știi că te poți baza pe mine oricând. Pot împărți din nebunia mea cu tine. Pot să-ți dau și ție din “ciudățenie”, pot să te ascult. Pot să cred, dacă vrei tu, că există oameni buni. Eu nu cred în vise, nu cred în planuri, nu cred în puterea trecutului, nu cred nici în mine. Nu cred în speranță, nu cred în iluzii, nu cred în decizii, nici măcar în greșeli. Poate că eu nu mai aștept o zi anume, poate că eu nu mai visez la ceva sau cineva anume. Întâmplător sau nu, sunt ceea ce cred și gândesc în fiecare zi. Nu mă cunoști și poate că nici nu ai vrea. Sunt ceea ce poartă numele de complicat. Sunt ceea ce nu pot să descopăr. Nici eu nu știu cine sunt.

Nu știu ce aș putea să te învăț sau dacă aș putea să te învăț ceva. Știu că tu ar trebui să fii puternic oricând. Să lupți mereu, dacă ai un motiv bun. Să nu te lași descurajat, să nu te lași învins sau călcat în picioare. Să ai puterea să uiți, să ai puterea să treci peste tot. În ultimul timp am început să realizez că totu-i mai greu decât pare. Oamenii sunt mai răi decât ai crede. Lumea e mai mică decât te gândești. Nu aș vrea să ajungi să gândești ca mine, nu aș vrea să te descurajezi cum am făcut-o eu. Doare. Uneori, prea tare. Nu ai cum să scrii asta în cuvinte, probabil că ai experimentat. O să ai momente în viață când nimeni nu o să te înțeleagă, când o să ai impresia că ești singurul și ultimul om de pe planetă. Lumea e idioată sau foarte idioată. Depinde ce categorie o să întâlnești. Nimeni nu o să vrea să te ajute. Pentru că suntem toți la fel. Ceva nedefinit dar care supraviețuiește.

Și vreau să-mi promiți ceva, deși eu nu cred în promisiuni. Atunci când o să te dezamăgească oamenii ăștia binevoitori, citește ce ți-am scris. Poate nu cred în locuri mai bune dar cuvintele o să-ți facă bine. Eu din asta trăiesc. Ai grijă de tine, ai un drum lung.

Teodora Holczi, clasa a IX-a D
prof îndrumător, **Ramona Buhai**

Curtean la Vodă Lăpușneanul

Mintea îmi era întunecată. M-am retras în camera din dos unde era o liniște ca de poveste. Mă gândeam întruna la nenorocirea ce urma să aibă loc. Mă întrebam de ce aveam să trec prin așa ceva, cu ce greșisem oare? Un tunet puternic se auzi deodată. Întreg palatul se cutremurase. Am privit înspre geam și am văzut oastea cum venea gonind. Speram să se întâmple o minune și boierii să se întoarne din drumul lor. Ajunsă deja pe culmea disperării, am hotărât să îi înfrunt chiar eu pe boieri. M-am înfățișat în fața conducătorului și l-am întrebat cu ce gând au venit la palat. Boierii au strigat cu toții într-un glas: „Moară trădătorul de Lăpușneanul, ori veți muri cu toții!” Forțată de împrejurări, am hotărât să-l omor chiar eu, pentru a salva viețile celorlalți. Gloata de boieri m-a sprijinit în această decizie iar eu, la sfatul lui Spancioc, i-am turnat otravă în băutură, curmându-i viața. Deși îl vedeam cum se stinge, n-am regretat ceea ce făcusem deoarece, cum a spus și el odată: „De ce să moară o mulțime, când poate să moară unul singur?”

Apostu Ioana, clasa XI-a G

Nu știu cum, dar după a doua întoarcere a lui Lăpușneanul la tron, am avut norocul sau ghinionul să fiu ales printre soldați. La început am crezut că o să fie noroc, deoarece răsplata era consistentă iar pe vremea aceea de abia puteai să trăiești de pe o zi pe alta. Primele zile au fost liniștite, dar habar nu aveam de ceea ce era pe cale să se întâmple. După ce Lăpușneanul a fost la biserică și a organizat o masă de împăcare, așa cum îi zicea el, boierii au început să se strângă unul câte unul la porțile cetății. Eu, ca de obicei eram ușier în fața sălii tronului.

Când boierii au intrat și s-au așezat la masă, Moțoc a dat ordin ca ușile să fie închise ca să nu-i deranjeze nimeni. După un timp, Moțoc – că cine altcineva putea să fie – s-a ridicat în picioare cu paharul sus și a început să strige: „Soldați, atacați!” Când am auzit acestea, picioarele mi s-au înmuiat, sulița îmi tremura în mână iar Moțoc venea spre mine și mă îndemna să lupt, că de nu mă omoară. Eu ce să fac? Am început să omor până ce am ajuns cu număratoarea la cinci boieri, toți vecini de ai mei. În acele momente cumplite, slugile boierilor zgâriau ușile pentru a intra, dar nu puteau, așa că au început să fugă de teamă să nu fie și ei omorâți.

Când totul s-a încheiat, la porțile cetății s-a adunat o mulțime de oameni simpli, nemulțumiți pentru că trăiesc în sărăcie și mizerie. La un moment dat, se aude în cetate: „Capul lui Moțoc vrem!” Lăpușneanul auzind una ca asta, nu stă pe gânduri și îl dă mulțimii zicând: „Facă-se voia lor!” Moțoc nici nu apucă să ajungă bine la porțile cetății că mulțimea îl și omorî.

Falca Mihai, clasa XI-a D

Era o zi de toamnă în 1566, una frumoasă, în care soarele de o nuanță roz spre portocaliu parcă se cățara pe munții din spatele cetății și mângâia pădurea de stejari adormită. Eu, mergând cu Alexandru Lăpușneanul și o parte din armata lui la vânatoare, am remarcat cruzimea oamenilor și lipsa lor de milă precum și dorința nepătrunsă de a ucide un animal, oricare ar fi acela.

Mergând încet și călcând crengile de stejar care pocneau sub pașii cailor noștri, a căror respirație era luminată de razele aruncate de soare printre porțile frunzelor crăpate, am văzut în poienița din fața noastră un grup de câprioare și cerbi care ne priveau milos, ca și cum presimțeau ce urma să se întâmple. Lăpușneanul își luă pușca și se pregăti să tragă. O liniște nepătrunsă se abătu asupra întregii păduri ... nici șuierul vântului printre frunzele mâncate de coloritul trist, nici păsările cu glasul lor duios, nimic... Acesta trase piedica, ecoul sunetului produs se auzi răsunător asemenea unui tunet ce îți oprește inima și respirația, simțindu-te gol, un naufragiat plutind în derivă. Mă simțeam paralizat, fără să pot face nimic. Dar, fără să vreau, din instinct, am luat arma ce stătea în șa și am tras un foc în aer, sperînd animalele care au alergat nebunește în pădure.

Lăpușneanul se uită la mine cu mirare și mă întrebă de ce am făcut un lucru atât de prostesc. Stăteam nemișcat fără să știu ce să-i răspund. Într-un final, m-am recules și i-am spus că nu puteam permite să fie ucise acele animale, fiind cuprins de o milă ce nu o puteam descrie în cuvinte. El sta și râdea. După un timp, mi-a spus: „Eu mi-am pierdut mila de când sunt conducător, că multe chinuri și măceluri au văzut ochii mei. Iar cu milă, uneori răutatea crește, lăsând lumea un loc de izbândă în care tot ce iubim va fi distrus, lăsându-ne să ne luptăm cu greșelile noastre.”

Eu nu prea înțelegeam spusele lui, dar acestea s-au dovedit a fi reale în lupta care a urmat. O luptă în care lumea murea din dorința arzătoare a unora de a avea, de a cuceri, de a conduce...

Vălean Alexandru, clasa XI-a D

EU SUNT....

Eu sunt ceea ce crezi că sunt.
Aș vrea să știu că pe pământ
Aud cel mai frumos cuvânt.
Văd doar prin ochii tăi senini...
Vreau dorul ce ți-l port să mi-l alini.
Eu sunt doar un buchet de crini, ce se ofilesc mereu doar din priviri.
Mă prefac că anii trec... și...
Simt că doar prin tine merg.
Ating mereu suspinul greu,
Mă îngrijorează privirea ta... și...
Plâng la amintirile ce-au mai rămas, căci
Eu sunt doar un ceas ce ticăie mereu și-n anii vieții merg din ce în ce mai greu.
Știu că mă privești și,
Spun mereu că ești doar tu.
Visez să te cunosc mereu...
Mă străduiesc să te privesc cu greu...și...
Sper că viața ta e un curcubeu.
Eu sunt luceafărul cel blând ce-n privire-și lasă un gând.

Bujor Ada,clasa IX-a E'

Eu sunt... doar o școlăriță
Aș dori... să știu să zbor.
Aud... dis de dimineață...
Văd... cum zboară un mare stol...
Vreau... o aripă măiastră,
Eu sunt... doar un călător.
Mă prefac că n-am nimic.
Simt doar că mă trec fiori...
Ating un porumbel cam mic...
Mă îngrijorează chiar un pic...
Plâng încet că e rănit.
Eu sunt doar un suflet mic.
Știu că nu-mi va fi mai bine.
Spun asta cu crezământ.
Visez la ziua de mâine...
Mă străduiesc, dar până când?
Sper să pot să cred în *mâine*
Eu sunt parte dintr-un gând.

Pop Bianca Marcela,clasa IX-a E

Eu sunt acel om îngândurat.
Aș dori să știu ce mai am de explorat.
Aud picăturile de ploaie și vântul ce suflă tare.
Văd că se face senin și soarele răsare.
Vreau să trec prin viață, să nu-mi fie teamă.
Eu sunt acel om mirat, eu sunt acea persoană.
Mă prefac că îmi pasă, deși nu e așa.
Simt că am fluturi în stomac, am descoperit iubirea...
Ating această carte cu gândul că o voi citi,
Mă îngrijorează faptul că nu știu ce voi mai descoperi.
Plâng îndurerat cu lacrimi de copil,
Eu sunt bogat în suflet, dar în exterior, umil.
Știu că am acest har de la Dumnezeu,
Spun doar ceea ce simt, așa a fost mereu.
Visez cu ochii deschiși undeva departe...
Mă străduiesc cât pot de mult să fac totul ca la carte.
Sper că tot ce am scris aici să fie spus bine
Eu sunt un oarecare om iar versurile sunt scrise chiar de mine.

Roman Raul, clasa IX-a E

O simplă viață

Liniștea s-a așternut demult peste cuvinte,
Mulți au căzut .. s-au stins lumânări de pe morminte...
În timp ce eu sunt tot eu, deci, ia aminte:
Viața nu te-ajută-n viață,
Viața te minte!

De prea mulți ani citesc aceleași fețe
Triste, îmbătrânite cu riduri de bătrânețe:
Prea puține biblioteci, tinerii nu mai vor să-nvețe.
S-a așternut praful pe rândurile uscate din poveste.

Simt prea multă ură, ură de promisiuni
Urăsc să văd pe calendar: iarăși e luni...
Trec luni și săptămâni ... îmbătrânit ajung pe culmi
Văzând lumea plină de nebuni și .. de bătrâni.

Prea slăbit de-atâta ură, precipitat acum să cad
Adevăratul om îl afli în sufletul lui bolnav,
Adevăratul sunet din suflet strigă grav, e sunetul durerii de moarte ...
așteptat.

N-o să uit serile frumoase ale verii,
Poveștile de groază, poveștile-n fața scării,
Iar înainte să mor doar un poet alcoolic,
Amintiri din nopți de vară, țigara din fața școlii.

Buda Vlăduț, clasa XI-a E

Viața prefăcută-n vise

Trăiesc înconjurat de vise,
Trăiesc în anotimpuri efemere,
Preschimb culoarea în dichise
Ș-aștern pe foaie a mea plăcere.

Mă îngrozesc cum alții mor,
În case, paturi de spital,
Dar eu trăiesc pe lume cu-al meu dor,
Să scriu .. să zică lumea că-s genial!

Nu vreau să știu că viața trece,
Și mă trezesc la bătrânețe că sunt bătrân și fără rost,
Să zică tinerii: dă-i pace, că și așa e moș!

Nu vreau averi și bogății, palate,
Vreau doar ce e mai prețios pe lume
Vreau dragoste și sănătate!

Visele mele, podoabe aurite,
Vreau ca în viața mea umilă să fie întâlnite

Să pot visa la cer, la stele,
Vreau ca iubirea să fie printre ele!

Aș vrea să cred că sunt nemuritor,
Că a mea viață este infinită,
Destinul e necruțător,
Iar moartea e neconținută!

Jakab Cristian, clasa XII-a A

Poveste

E o nouă poveste, o nouă filă ce nu se citește,
O nouă viață ce prea mult se ocolește,
Doar un puști ... despre el se povestește,
Cartea vieții lui e abandonată ... se ocolește.

O simplă poveste a unui puști abandonat,
s-a născut la nouă luni „un simplu băiat”
crescut de surorile de la orfelinat,
n-a avut norocul vieții să fie adoptat...

a stat zece ani, apoi a evadat
să-și găsească rostu; nimeni nu l-a căutat.
s-a făcut nevăzut; cum s-a făcut că l-au uitat?
Căzut fiind s-a ridicat, nu s-a lăsat.

Paisprezece ani fără casă sau buletin...
Poți privi măcar o zi în ochii acelui copil?
Haide... spune... câți dintre noi ne gândim?
Câți îi ajutăm sau câți îi ocolim?

Adolescență n-a avut, regrete nici pe-atât,
Trăia de azi pe mâine, n-a trăit mult...
Nimeni nu-l iubea, pat moale n-a avut
Dar, cum se zice, toate au un început.

Optsprezece ani ... majorat? ... nu! Nici chef de râs ...
Dar iarna venea, el n-avea nimic ca să-i fie de ajuns,
Dormea pe bănci, în parcuri, tremura de frig... răpus.
Dimineată ... ora nouă ... mort pe bancă... nimeni nu l-a plâns...

Buda Vlăduț, clasa XI-a E

Culori nevii

Nimic pe lumea asta
Nu e cum mi-am dorit,
Totul e în ceață
Și nimic prea definit.

E-o negură de oameni
Ce nu-s prea diferiți,
Nici sentimentele nu-s pure
Și parcă toți sunt smintiți.

Culorile sunt false,
De fapt totul e în ton de gri
Și doar lumina soarelui
Le mai face-a părea vii.

Iulia Niță, clasa XI-a C

Fum, praf și viață

Cum se spulberă fumul ,
Se spulberă și visul,
Se pierde o speranță,
Se irosește o viață.

Cum se lasă praful
Ușor purtat de vânt,
Așa se lasă omul
Purtat de orice gând.

Uită că suferi, fii fericit,
Fă-ți viața din chin un vis,
Speră la mai mult...
Dorește-ți mai mult...

Căci în viață tot ce vine,
Așa cum vine se și duce,
Timpul trece, nu uita,
Nu e loc doar de ură
În inima ta.

Iulia Niță, clasa XI-a C

Iluzie

Vreau să văd viața
Prin ochi de copil,
Să retrezesc speranța
De a fi mereu copil.

Aș vrea să trăiesc
Într-o lume mare
În care tot și toate să fie
Ca un cer și ca o mare.
Aș vrea să zâmbesc mereu,
Dar sincer căci altfel n-are farmec,
Aș vrea din nou să pot să plâng,
Să arăt ce simt fără să m-ascund.

Aș vrea să fiu mereu copil
Căci să fii matur e dificil,
Iar să fiu copil mereu
N-aș ști niciodată ce e greu.

Iulia Niță, clasa XI-a C

Lucruri și oameni

Motto: "De prea multe ori folosim
oamenii și iubim lucrurile,
în loc să iubim oamenii și să
folosim lucrurile."

De ce nu ne prețuim prietenii
Și nu ne ținem de cuvânt
Atunci când ar trebui s-o face?

De prea multe ori îi dezamăgim
Și ne așteptăm ca ei să ne înțeleagă,

Dar niciodată nu ne întebăm:
Pe ei...cine să-i înțeleagă?

Ne așteptăm ca orice greșeală
Să ne fie iertată,
Dar noi, dacă am fi în locul lor,
I-am ierta?

Un prieten nu-ți stă niciodată în cale
Decât dacă o iei în jos,
Iar tu, pentru că nu-l înțelegi
Crezi că-ți vrea răul.

Îți deschizi ochii prea târziu
Și abia apoi îți dai seama
Că ai ajuns să iubești mai mult
Lucruri decât oameni..

Iulia Niță, clasa XI-a C

Timpul ! Sterge tot...

Viermi morți, în pat mi se preling
Sfâșiindu-mi carnea
Tot puțin câte puțin,
Devastându-mi starea.

O durere mare simte trupul meu cel muribund
Că rămân tot timpul singur
Și nu pot să o alin;
Căci puterea mi-i trimisă ca un gând, puțin mai jos
Pentru a-mi putea răsfrânge
Una care-i și mai mare
Căci curând mă vei uita.

Sufletul îmi lăcrimează,
Stropi de sânge se preling
Căzând peste-a mea dorință
Că te pierd treptat, în timp.

O! tu suflet pedepsit
Ce-ai luptat atâta timp,
Doar un gând te mai urmează
Și vei fi pierdut de timp.

Ai pierdut în timp
O groază! și regreți ce ai făcut
Dar acum, a ta putere,
Vrea s-o iei de la-nceput!

Și de greul ce urmează
Să te lupți cât poți de mult
Căci cu timpul totul trece
Și-o să fii iar la-nceput!

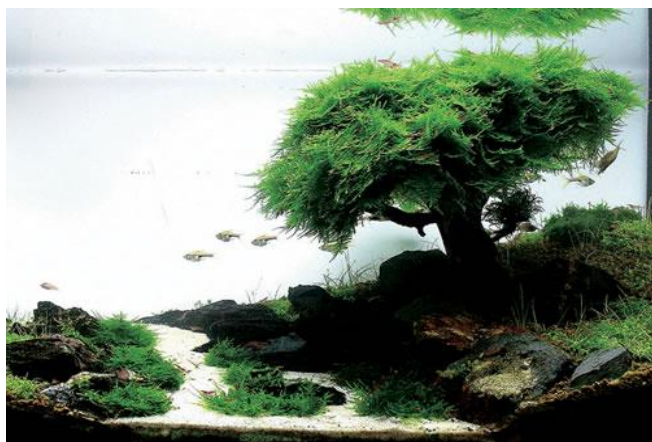
Teodora Holczi, clasa IX-a D

Gânditor

„Stau și privesc pe geam,
afară parcă e primavară
cerul e însorit,
păsările au sosit;
numai în sufletul meu,
înca e iarnă,
inima îmi suspină
după adevăr și pace,
după liniștea deplină
ce nu o găsescde luni încoace;
tot ce vreau e
fericit să fiu,
să simt că sunt folositor;
nu vreau să fiu
o hârtie aruncată la gunoi,
am ajuns să fiu o pată de noroi
să ma simt ca un tun de război
fără vlagă, prietenii sau credința
din cauza multor nedereptăți
deoarece i-am supărat pe toți
pe părinti, pe prietenii, pe Domnul Suveran
a mea scurtă viață, nefolositoare e
pt că am trăit atât
mi-a fost de ajuns să văd
că natura omenească
spre dezastru se îndreaptă
și că ce-a fi de-acum 'nainte
puțini oameni o să știe
și mai putini o să știe
c-a murit un suflet blând!"

Paula Filip, clasa X-a B

Viața prin prisma sentimentelor

Zâmbet, emoție, fior, speranță,
Într-un singur cuvânt - viață...
Poți spune cu-adevarat că trăiești
Doar dacă le ai și simți pe toate,
Doar atunci ești pe deplin
Un om cu sufletul curat.
Poți trăi fără vise,
Dar nu fără speranță
Și simți cu-adevărat că trăiești
Doar atunci când zâmbești.
Poți simți emoția
Întâmplărilor frumoase,
Poți simți fiorul
Ce te face să plutești.
Le poți simți
Dacă trăiești
Într-un fel
Cum nu gândești.

Iulia Niță, clasa XI-a C

Natura

Natura-i sănătatea noastră,
E tot ce ne dorim.
Natura este însăși viața
Și ca pe viață o iubim.

Natura-i aerul și câmpul,
Natura-i cerul înstelat,
Natura-i dorul nostru sacru
De tot ce-n suflet e-adunat.

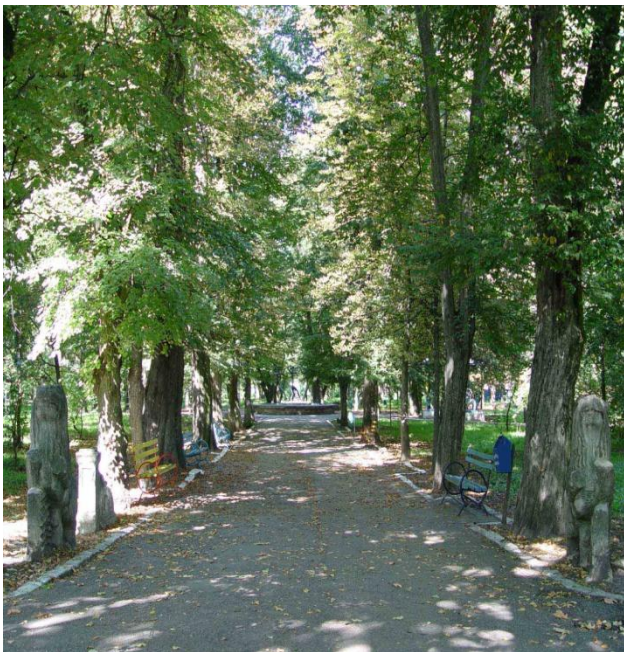
În fața ta, mare Natură,
Cu toții, noi, azi ne-nchinăm.
Și o chemare către lume
Încă o speranță mai lăsăm.

Oameni: auziți-ne glasul!
Lăsați natura să trăiască!
Oameni, opriți dezastrul...
Căci mâine poate fi târziu!

Dunca Alexandra, clasa XI-a H

Universul

E Universul mare, creat de Dumnezeu;
El a creat natura, cu tot ce a vrut El.
Iar eu zâmbesc și chiar tresar de bucurie
Când văd cum ea, natura, trăiește-n armonie.

Mă plimb prin parcuri, pe alei,
Printre copaci și flori ce îmi încântă ochii,
Eu sper de câte ori le văd să nu se piardă focul,
Când iernile le-ngheață și primăvara-nmoaie totul.

Scăldate-n razele de soare
Stau florile ce mie-mi plac,
Stau florile de tei, frumos mirositoare
Si eu sub teiul inflorit mă simt și eu o floare.

Totul e frumos, tot ce e sub soare,
Copaci cu păsări ce cântă triluri blânde,
Natura e plăcerea mea și crinul a mea floare,
Și aș vrea ca totul să rămână așa sub blândul soare.

Șomotiuc Ștefania, clasa a IX-a E

Suferința naturii

Natura nu mai poate să îndure
Durerea pentru munți fără păduri,
Suportă greu imperii de gunoaie
Ce le-aruncăm adesea împrejur.

O-neacă plânsul ploilor acide,
Se stinge-ncet ca soarele-n apus,
O dor rărunchii, astmul o ucide,
Grăbindu-i astfel tragicul sfârșit.

Tușește gaze de eșapament,
Pletele-i verzi au suferit mutații,
I-s gleznele blocate în ciment
Iar noi ne pierdem în aglomerații.

Și totuși ea ne cheamă ca o mamă
Și ne hrănește cu ale sale daruri,
Oferă frumuseți de pus în ramă
Chiar de cămașa i-o jucăm la sorți.

Popescu Emma, clasa XI-a H

Natura mohorâtă

Iarna se așterne prea devreme.
Din pădurea ce de viscol geme
Se-nalță ecoul măritelor glasuri,
Urlete prevestitoare de necazuri.
 Țipete aspre se pierd printre ramuri,
 Răzbate-n tăcere doar gerul cel aprig,
 Se uscă și pierde frunza de fag,
 Se vede doar bruma pe-ntinsele lanuri.
Vârtejul de lume ce repede piere,
Calcă-n picioare ușoarele frunze,
Și bate și suflă parcă din zare
Vântul năprasnic...și iar e tăcere...
 Se-ngână amurgul în vârful de brad,
 Se cerne-o ploaie mărunță și deasă,
 Se umple valea, jos în vad,
 Și tot n-ajunge să se oprească.
Răzbate iar din inima pădurii
Prelung și aprig sol al morții,
Același țipăt de necaz, în ironia sorții.

Balaj Ioana, clasa XII-a B

Căderea

La ora când sfinții mor
și se împacă cu oamenii
sufletul se îmbracă
în rochii de doamne sterile.

Coboară
pe scările spaimei
printre umbrele tăcute ale trotuarelor
se aruncă în brațele primului necunoscut
și dispare printre
cuvintele strivite
de pașii mulțimilor sterpe.

Lumina se stinge
în șubredul trup
licoarea fecundă îl umple degeaba
păcatul îl cheamă spre vechile rituri
când zeii colindau prin osuarii
Caligula și Nero gesticulau
printre morminte
preoți hirotoniseau oameni la colțuri de stradă

Nu totul trebuie să fie naștere
Nu totul trebuie să meargă în sus
Căderea
sublima cădere
vine în zori și ne piere.

Prof. Liviu Coroiu

Easter Traditions

Shrove Tuesday or Pancake Day

Shrove Tuesday is the last day before Lent. In earlier days there were many foods that observant Christians would not eat during Lent such as meat and fish, eggs, and milky foods. So that no food was wasted, families would have a feast on the shroving Tuesday, and eat up all the foods that wouldn't last the forty days of Lent without going off.

Pancakes became associated with Shrove Tuesday because they were a dish that could use up perishable foodstuffs such as eggs, fats and milk, with just the addition of flour. Pancake races are thought to have begun in 1445. A woman who was busy cooking pancakes in her kitchen lost track of the time on Shrove Tuesday and when she heard the church bell ringing, she woman raced out of her house and ran all the way to church; still holding her frying pan and wearing her apron.

Many Australian groups and communities make and share pancakes on Shrove Tuesday. Selling pancakes to raise money for charity is also a popular activity.

Hot Cross Buns

Hot cross buns are sweet, spiced buns made with dried fruit and leavened with yeast. A cross, the symbol of Christ, is placed on top of the buns, either with pastry or a simple mixture of flour and water. The buns are traditionally eaten on Good Friday, however in Australia they are available in bakeries and stores many weeks before Easter.

A recent variation on the traditional fruit bun has become popular in Australia. A chocolate version is made with the same spiced mixture, but cocoa is added to the dough and chocolate chips replace the dried fruit.

Easter Eggs

Eggs, symbolising new life, have long been associated with the Easter festival. Chocolate Easter eggs, are a favourite part of Easter in Australia. Some families and community groups organise Easter egg hunts for children in parks and recreational areas. Easter eggs are traditionally eaten on Easter Sunday, however stores start stocking Easter treats well before the Easter holiday period.

The Easter Bunny

Early on Easter Sunday morning, the Easter Bunny 'delivers' chocolate Easter eggs to children in Australia, as he does in many parts of the world. The rabbit and the hare have long been associated with fertility, and have therefore been associated with spring and spring festivals. The rabbit as a symbol of Easter seems to have originated in Germany where it was first recorded in writings in the 16th century. The first edible Easter bunnies, made from sugared pastry, were made in

Germany in the 19th century.

Ancient Spring Goddess

According to the Venerable Bede, Easter derives its name from Eostre, an Anglo-Saxon goddess of spring. A month corresponding to April had been named "Eostremonat," or Eostre's month, leading to "Easter" becoming applied to the Christian holiday that usually took place within it. Prior to that, the holiday had been called Pasch (Passover), which remains its name in most non-English languages. (Based on the similarity of their names, some connect Eostre with Ishtar, the Babylonian and Assyrian goddess of love and fertility, but there is no solid evidence for this.

Prof. Buia Anamaria

Relația părinte – copil: „Suntem prieteni?”

Există o tendință a părinților de a se lăuda cu acest lucru: „eu și copilul meu suntem prieteni! Eu sunt persoana în care poate avea încredere!” Sună foarte bine și este bine ca între părinți și copii să existe o relație bazată pe încredere, susținere și ajutor reciproc. Dar părinții abordează diferit ideea de prieten al copilului astfel încât unii reușesc să fie prieteni adevărați, alții nu reușesc decât să încurajeze lipsa de respect din partea copilului. Același raționament este valabil și pentru relația profesor – elev. Este naturală dorința unei relații de prietenie cu copilul, astfel încât acesta să vină la părinte când are o problemă și are nevoie de un sfat pertinent DAR un părinte trebuie să știe să fie prietenul copilului, fixându-i limite. Dacă nu se stabilesc anumite limite, părintele își reduce singur rolul din supraveghetor și sfătuitor în cel de co-partener: suntem prieteni, deci suntem egali! Se ajunge în situația de a fi un prieten ... neadecvat pentru copil.

Ce face un prieten neadecvat?

- îi dă dreptate mereu copilului și îl susține în orice acțiune, indiferent de consecințe;
- îi găsește copilului scuze, luându-i apărarea față de profesor sau și mai rău, față de celălalt părinte;
- îi cumpără tot ce dorește;
- alege să facă el mare parte din treburile ce-i revin copilului;
- nu impune reguli și limite, motiv pentru care copilul nu-l mai respectă nici acasă, nici în public.

Ce face un părinte/prieten bun?

- ascultă confesiunile copilului fără să-l critice dar explicându-i acesuia consecințele pozitive sau negative ale actelor lui;
- oferă exemple pozitive;
- stabilește reguli împreună cu copilul;
- determină consecințele în cazul nerespectării regulilor (dacă nu îți faci curățenie în cameră, stai în mizerie, căci nimeni nu va face ordine în locul tău!);
- e sincer cu copilul; o minciună spusă și descoperită îl poate face pe copil să nu mai aibă încredere în părinte și îl învață să procedeze la fel. Greșeala trebuie recunoscută fără frică în fața copilului.

Părinții nu trebuie să se transforme în tirani când e vorba de reguli sau să *coboare milităria din pod* în cazul unei abateri, dar nici nu trebuie dată copilului impresia că prietenia cu părintele îl scutește de consecințe. În caz contrar, se va *târgui* cu copilul, fiind transformat nu în prieten, ci într-o persoană lipsită de autoritate.

Copilul trebuie să fie conștient că va fi iubit indiferent de ce va face. Nu trebuie utilizat niciodată argumentul „dacă ai făcut asta, nu te mai iubesc”.

Ambii părinți trebuie să stabilească același set de reguli și limite. Dacă unul din părinți ascunde de celălalt faptele copilului, acesta învață că poate fenta regulile și că își poate controla părinții.

Prof. Codrea Manuela

SINDROMUL DOWN

Sindromul Down reprezintă o afecțiune cromozomială cauzată de prezența unui cromozom 21 suplimentar. Cromozomii sunt structuri microscopice prezente în fiecare celulă din fiecare țesut al organismului. Ei poartă planul tuturor caracteristicilor pe care le moștenim. Acest plan este purtat sub forma un mesaj codat, prezent într-o substanță chimică denumită ADN. La om, sunt 23 de perechi de cromozomi în fiecare celulă, 46 în total. Un set de 23 de cromozomi se moștenește de la tată, iar celălalt set de 23 de la mamă.

În 1959, geneticianul Jérôme Lejeune a descoperit că sindromul Down era cauzat de prezența unui cromozom 21 în plus, rezultând astfel un număr

total de 47 de cromozomi în loc de 46.

Denumirea „Down” provine de la medicul englez, John Langdon Down, primul care a descris acest sindrom în anul 1866. În fiecare zi, în Regatul Unit al Marii Britanii se nasc între unul și doi copii cu sindrom Down, ceea ce înseamnă că un copil dintr-o mie suferă de această afecțiune.

În România nu există o statistică, dar, având în vedere faptul că la nivel mondial incidența este de aproximativ 1-800 nașteri, se poate estima că sunt în jur de 30.000 de persoane cu trisomie 21.

Toate persoanele cu Sindrom Down prezintă un anumit grad de dificultate de învățare (retard mental). Cel mai frecvent întâlnit tip de sindrom Down întâlnit, Trisomia 21 Standard, apare ca urmare a unei diviziuni celulare necorespunzătoare. Trisomia 21 standard nu este ereditară. Totuși, odată ce ați născut un copil cu Sindrom Down, probabilitatea să aveți un alt copil cu aceeași afecțiune, este destul de mare.

De obicei sindromul Down este diagnosticat clinic în perioada neonatală sau la sugar, datorită dismorfiilor evocatoare care, deși variază la diferiți pacienți, realizează un aspect fenotipic caracteristic. Nou-născutul cu trisomie 21 are talia și greutatea sub limita normală corespunzătoare vârstei, hipotonie musculară, hiperextensibilitate articulară și reflex Moro redus sau absent, iar reflexul rotulian este slab. Nou-născutul prezintă craniul mic și rotund, cu occipit aplatizat și fontanele largi care se vor închide cu întârziere. Fața este rotundă, profilul facial este plat datorită hipoplaziei oaselor proprii ale nasului, iar fruntea este bombată. Toți nou-născuții cu sindrom Down trebuie examinați de către un specialist pentru depistarea cataractei congenitale și a altor anomalii oculare. Urechile sunt mai jos inserate, mici, rotunde și displazice. Conductul auditiv este mic, iar hipoacuzia și surditatea poate afecta 50% din pacienți cu sindrom Down, la orice vârstă. Gura este mică, deschisă, limba este mare, brăzdată de șanturi. Bolta palatină este înaltă și îngustă. Gâtul este scurt, gros, cu exces de piele pe ceafă. Măinile sunt scurte și late cu degete ce pot prezenta brahidactilie sau clinodactilie. Aproximativ 40-50% dintre copiii cu sindrom Down prezintă malformații congenitale cardiovasculare. O altă malformație congenitală cardiovasculară care poate să apară este reprezentată de canalul atrioventricular comun. Pot fi prezente și anomalii digestive. Pacienții cu sindrom Down prezintă retard mental care poate varia de la mediu la sever. Coeficientul de inteligență poate să scadă după primii ani de viață.

Fazecaș Renata, cls a X-a B

ENERGIA CHIMICĂ DIN ALIMENTE

În prezent, oamenii au tendința de a acorda o mare atenție compoziției chimice a alimentelor, în special vitaminelor și mineralelor, ignorând totuși alte aspecte importante ale acestora, cum ar fi proprietățile lor astringente, antioxidanții, sărurile tisulare și altele. Suntem și mai puțin preocupați de încărcătura energetică a hranei, care reflectă, de altfel, suma proprietăților chimice ale alimentelor.

Consumul de suplimente nutritive benefice la nivel molecular (vitamine și minerale) nu vindecă niciodată.

Forța (sau energia) componentelor individuale nu va egala capacitatea unui întreg complex nutritiv. În natură, totul funcționează în armonie și cu precizie de ceasornic. Separând elementele nutritive din hrană și furnizând organismului numai anumite componente ale complexului nutritiv, veți rata proprietățile sinergice ale întregului, iar organismul nu va reuși să utilizeze corect hrana care i-a fost furnizată. Calciul, de pildă, are nevoie de fosfor, magneziu, complecși de flavonoide pentru a fi asimilat. Dacă, însă, consumați calciu preluat direct din natură, adică prin intermediul alimentelor naturale, atunci veți beneficia de complexul nutritiv, părți componente și întreg.

Componentele elementare ingerate separat, ca vitaminele și mineralele, pot ridica nivelul energetic din organism într-o oarecare măsură, numai că, în unele cazuri, ele pot ascunde simptome care recidivează după terminarea curei. Un exemplu în acest sens îl constituie calciul. Multe persoane au unghiile slabe, casante. Dacă aceste persoane își vor administra suplimente cu calciu, unghiile se vor întări, câpătând o consistență normală. Cu toate acestea, imediat ce vor întrerupe cura de calciu, unghiile își vor pierde din nou rezistența. Unghiile sunt cele care ne furnizează primele indicii asupra stării în care se află oasele și sistemul osos.

“Alimentele pe care le consumăm sunt încărcate cu energie sau le-am distrus valorile energetice și nutritive prin preparare ori prin altă metode ce au dus la modificarea proprietăților lor?” Aceasta este prima și cea mai importantă întrebare pe care trebuie să v-o puneți. Cu cât este mai mare valoarea energetică a alimentelor, cu atât va crește mai mult și capacitatea lor a vindeca organismul. Din acest motiv, fructoza și glucoza sunt esențiale. Aceste zaharuri simple sunt printre cei mai importanți factori care încurajează regenerarea celulară.

Celulele sistemului nervos și cerebral sunt centrii cu cea mai mare încărcătură energetică din tot organismul. Neuronii au nevoie de mai multă energie decât o celulă obișnuită.

S-a constatat că, dintre toate alimentele, fructele au cea mai mare energie electrică. Voltmetrele și instrumentele de măsură electromagnetică pot determina nivelul acestei energii. Observațiile clinice făcute demonstrează că fructele contribuie la regenerarea țesutului nervos și cerebral, în timp ce legumele nu au această calitate, jucând totodată rolul de agenți de purificare a țesuturilor. Legumele sunt constructorii, fiind mai adecvate pentru țesutul muscular și cel osos. Nucile și semințele sunt alimente de structură, având o acțiune de tonifiere a organismului.

În urma procesului digestiv, compușii și structurile chimice sunt descompuse, iar fiecare parte componentă este asimilată direct în sânge, fiind absorbită prin pereții intestinali. Sângele va transporta elementele până la ficat și de acolo până la fiecare celulă în parte. Există un proces, numit transmutație biologică, prin care corpul reușește să transforme un tip de energie în alt tip de energie. Acest proces nu este încă pe deplin înțeles în lumea medicală. Specialiștii au început totuși să își formeze o opinie, inspirându-se din fizica cuantică. Simplificând, putem afirma că viața este într-un proces permanent și constant de transformare datorită reacțiilor chimice și prin intervenția activă a paraziților și a enzimelor. Conform tezelor fizicii, energia este într-o continuă transformare, ea nu poate fi niciodată distrusă.

Fructele și legumele care au fost congelate în stare proaspătă vor reveni la același nivel de energie electromagnetică atunci când sunt decongelate. Alimentele păstrate la frigider vor trece printr-un proces lent de degradare. Bananele sunt printre puținele fructe, dacă nu chiar singurele, care își măresc valoarea nutritivă și nivelul de zaharuri după ce au fost culese încă necoapte.

Una din legile fizicii, legea echilibrului – homeostazia – spune că cu cât este mai scăzut nivelul vibrației energetice a alimentelor pe care le consumăm, cu atât va scădea și nivelul energetic al sistemului. Cu cât este mai ridicat nivelul energetic al alimentelor consumate, cu atât va fi organismul mai sănătos și mai încărcat de vibrații energetice. Dacă mărim energia corpului, vom constata că ne putem detașa de stările depresive și de boală.

Corpul omenesc este un agregat impresionant: cu conștiință de sine și dispunând de mecanisme de autovindecare și de purificare. Organismul poate atinge un asemenea nivel de sănătate, fără suferință, fără durere, fără stări de slăbiciune, doar energie în formă pură.

de

Cristian Jakab, clasa a XII a A

Despre biodiversitate

Biodiversitatea cuprinde varietatea genelor, a speciilor și a ecosistemelor care constituie viața pe pământ. În prezent, suntem martorii unei pierderi constante a biodiversității, cu consecințe profunde pentru lumea naturală și pentru bunăstarea oamenilor. Cauzele principale sunt schimbările care se produc în habitatul natural. Acestea au loc datorită sistemelor de producție agricolă intensivă, construcțiilor, exploatării carierelor, exploatării excesive a pădurilor, oceanelor, râurilor, lacurilor și solurilor, invaziilor de specii străine, poluării și - tot mai mult - datorită schimbărilor climatice la nivel global. Europa a stabilit un obiectiv pentru a stopa pierderea biodiversității până în 2010. Studiile recente ale AEM arată că, fără eforturi politice suplimentare semnificative, este puțin probabil ca obiectivul să fie atins.

Umanitatea este ea însăși o parte a biodiversității și existența noastră în lume ar fi imposibilă fără aceasta. Calitatea vieții, competitivitatea economică, forța de muncă și securitatea, toate se bazează pe acest capital natural. Biodiversitatea este esențială pentru „serviciile ecosistemelor”, adică serviciile pe care le oferă natura: reglarea climei, apa și aerul, fertilitatea solului și producția de alimente, combustibil,

fibre și medicamente. Aceasta este esențială pentru menținerea viabilității pe termen lung a agriculturii și a pescuitului și stă la baza multor procese industriale și a producției de medicamente noi.

În Europa, activitatea umană a format biodiversitatea încă de pe vremea răspândirii agriculturii și a creșterii animalelor, de acum peste 5 000 de ani. Revoluțiile agricole și industriale au determinat schimbări dramatice și accelerate în utilizarea terenurilor, intensificarea agriculturii, urbanizare și abandonarea terenurilor. În schimb, acestea au dus la prăbușirea multor practici (de exemplu, metodele agricole tradiționale) care ajutau la menținerea peisajelor bogate în biodiversitate.

Consumul ridicat pe cap de locuitor în Europa și producerea de deșeuri înseamnă că impactul nostru asupra ecosistemelor se extinde cu mult dincolo de continentul nostru. Stilurile de viață europene se bazează puternic pe importul de resurse și bunuri din toată lumea, deseori încurajând exploatarea nedurabilă a resurselor naturale. Toate acestea duc la pierderea biodiversității care, la rândul ei, dăunează resurselor capitale naturale pe care se bazează dezvoltarea economică și socială.

Mureșan Mădălina, Ciorba Andreea clasa a XI-a C

Prof. îndrumător: **Pop Cristina**

Marmota din Insula Vancouver

M-am gândit să introduc specia marmotei din insulele Vancouver în insulele Maldive.

Marmota Vancouver trăiește în regiunile muntoase ale insulei Vancouver la o altitudine de la 900-1400m, insulele Maldive fiind opusul mediului din Vancouver. Maldive este insula cu cea mai mică altitudine din lume. Marmota noastră este și una din speciile amenințate cu dispariția, încă un motiv care ne face să credem că nu ar face față la o schimbare de habitat. Sunt animale care trăiesc întotdeauna în colonii, preferând regiunile uscate, argiloase, nisipoase sau pietroase, șesurile bogate în ierburi, stepele, câmpiile și livezile.

Încă un aspect care nu se potrivește, pentru că Maldive are plaje cu nisip alb și nu este deloc uscat. În Vancouver este clima temperată iar în Maldive este musonică, deci nu cred că marmotele ar accepta așa o diferență de temperatură.

Se hrănesc cu ierburi, buruieni, fructe și semințe care foarte probabil nu se găsesc pe insulele Maldive, iar aceste viețuitoare ar muri de foame. Indivizii își stabilesc coloniile în locuri greu accesibile oamenilor, fiind atât de ferite, încât locuitorii insulei Vancouver susțin că nu au văzut niciodată o marmotă. În Maldive categoric nu ar reuși să se adapteze pentru că acolo există o populație numeroasă, fiind o stațiune turistică.

Estimată la aproximativ 300 de exemplare în anul 1980, populația marmotelor din Vancouver a scăzut considerabil în ultimii ani, ajungând la 75 de exemplare în 2001, dintre care numai 25 mai trăiau în sălbăticie. Începând din anul 1988, autoritățile canadiene au demarat un program de protecție și recuperare a marmotelor Vancouver, ajungând până în anul 2007 la un număr de 162 de indivizi și 60 de pui născuți și crescuți în captivitate.

Maldive sau Insulele Maldive, oficial Republica Maldive, este un stat insular format dintr-un grup de atoli din Oceanul Indian, situat la sud-vest de India, în Marea Laccadivelor din Oceanul Indian. Cei 26 de atoli ai arhipelagului formează un teritoriu ce conține 1.192 de insule din care 250 sunt locuite.

Maldivele sunt cel mai mic stat asiatic, atât din punct de vedere al populației cât și al suprafeței. Este de asemenea statul cu cea mai mică altitudine maximă din lume.

Elev:
Buda Cătălin,
clasa a XI-a D

prof. îndrumător
Pop Cristina-Laura

VEVERITA

Mici și jucăușe, cu ochișori iscoditori, grațioase când sar de pe o ramură pe alta, uneori prietenoase și răspunzând când le strigi – Mariana !... Mi-au plăcut de copil – reale sau în cărți și desene animate, așa că am căutat mai multe despre ele și vi le împărtășesc și vouă.

Veverița (*Sciurus vulgaris*)

Se găsește pe întregul glob pământesc, excepție făcând Madagascar, Australia și regiunile polare. Locuința veveriței este o vizuină în pământ sau în copaci, dacă nu găsește scorburi pe care să le folosească drept casă. Unele dintre ele, care poartă numele de "veverițe zburătoare", au o membrană care leagă fiecare membru din față cu cel din spate. De fapt ea nu zboară, nefiind capabilă de auto-propulsie asemenea păsărilor, prin mișcări de vâslire. Însă, datorită membranei, poate străbate distanțe mari în timp ce planează.

Culoarea blănii diferă în funcție de specie, având culorile negru sau gri și roșu-marou, unele specii având și dungii. Acest mamifer măsoară între 18 și 23 de cm, iar coada este cuprinsă între 7 - 9 cm, cântărind doar câteva sute de grame.

Când se nasc, puii sunt sensibili (nu au păr și sunt orbi) și trăiesc o perioadă împreună cu mamele lor, dar, când ajung la maturitate, locuiesc singuri. Veverița se hrănește cu numeroase plante, dar îi place și carnea. Printre preferințele sale se numără: alunele, semințele, nucile, ouă, viermi, insecte, ciuperci și păsări mici. Pentru că este foarte mică și firavă, are mulți dușmani (vulturii, urșii, coioții, vulpile și uliile) împotriva cărora nu are nici o armă. Există peste 300 de specii de veverițe, dintre care cele mai cunoscute sunt marmotele, veverița roșie și veverița zburătoare. Veverițele supranumite "de pământ", care nu locuiesc în copaci, au obraji în forma de "buzunare", în care să care hrana pe care o stochează apoi în vizuină.

Veverița este un rozător foarte bine adaptat la viața arboricolă, care populează pădurile de conifere și pe cele de foioase. Pot fi întâlnite atât în liziera acestor păduri, cât și în parcurile naturale mari. Fiind un animal sociabil, veverița se apropie de locuințele oamenilor, mai ales dacă în preajma acestora se află pomi fructiferi. Arealul său se întinde din Irlanda până în Japonia. Lipsește din Asia Mică și a fost introdusă în Crimeea, Caucaz și în diferite părți ale Kazahstanului. În România poate fi întâlnită în tot lanțul carpatic, ajungând pe verticală până la limita superioară a pădurilor de conifere. Pe teritoriul României pot fi întâlnite atât exemplare cu blana roșie cât și veverițe cu blana brun-neagră, care ocupă aceleași biotopuri.

Cea mai cunoscută și numeroasă populație o reprezintă veverițele gri, care se întâlnesc pe aproape întreaga suprafață a emisferei nordice (Europa, nordul Asiei, Orientul Îndepărtat și Japonia).

Veverița cenușie, deși este un mamifer popular în Marea Britanie, este introdusă pentru prima oară în estul Statelor Unite în anul 1876 și ulterior în provinciile de est ale Canadei și în Marea

Britanie. Această decizie a condus la declinul populației. Habitatul natural al veveriței cenușii se suprapune cu cel al speciei *Sciurus niger*, cu care este deseori confundată. Numele speciei, *Sciurus*, provine din limba greacă, fiind compus din cuvintele: „skia”, care se traduce prin „umbră” și “oura”-

coadă, făcând aluzie la faptul că veverița stă în umbra propriei cozi. Hrana animalului este variată: coajă de copac, semințe, ghindă, nuci etc.

Veverița cenușie de est poate trăi până la 20 de ani în captivitate și 12 ani în sălbaticie. Își construiește adăpostul printre ramificațiile copacilor - un cuib format din frunze și ramuri. Pot, de asemenea, să-și plaseze adăpostul pe pereții exteriori ai caselor sau în mansardele clădirilor. Mamiferul nu hibernează și este mai activ dimineața devreme și seara târziu. Printre prădătorii săi se numără : omul, pisicile domestice și sălbatice, câinii, șoimii, dihorii, sconeșii, ratonii.

Veverița zburătoare - arată exact ca un șoarece atunci când se cațără în copaci, însă, când sare dintr-un arbore în altul, arată mai degrabă ca un liliac cu coadă. Membrele ei sunt legate între ele, două câte două, de piele acoperită cu blană, așa că în ciuda numelui de veveriță zburătoare, acest mic mamifer nu zboară de fapt; membrana este cea care o ajută să planeze mai mult atunci când sare dintr-un copac în altul. Veverița zburătoare trăiește în America de Nord, și poate fi întâlnită în pădurile dense din Canada și până în Mexic. Preferă să trăiască sus, în vârful copacilor, unde își găsește hrana, acesta fiind un mod de a se feri de prădătorii de la sol; singura problemă rămân vulturii, bufnițele și ulii, motiv pentru care veverița zburătoare

își caută hrana numai noaptea. Ochii săi sunt perfect adaptați pentru noapte, mari și foarte sensibili, precum și simțul olfactiv (are mustați lungi cu care pipăie hrana). Este un animal nocturn care pe timpul verii preferă să trăiască singur, iar iarna în grupuri de 15-20 indivizi; se hrănește cu nuci, alune, semințe de plante și fructe, insecte și chiar ouă de păsări.

O veveriță albinoasă, vedeta unui parc din Africa de Sud

Frosti, o veveriță albinoasă ce a fost zărită într-un parc din Cape Town, a devenit în scurt timp vedeta locală. Veverița s-a obișnuit cu oamenii și acceptă mâncarea pe care aceștia i-o oferă. „Nu am mai văzut veverițe albinoase până acum așa ca am fost fericit când am dat peste ea, pufăind printre frunze”, a declarat Mark Wessels, fotografii care a descoperit-o. În ciuda culorii, animalul aparține speciei veverițelor cenușii de est.

Veverița mov
fi uimește pe iubitorii
de animale.

A fost
botezată Pete și a fost
observată, prima dată,

în Stubbington, Hampshire, în împrejurimile școlii Meoncross, scrie Daily Mail. Pentru că majoritatea veverițelor sunt gri sau roșii, Pete i-a făcut pe copiii, părinții și elevii de la Meoncross să încerce să rezolve misterul legat de blana mov.

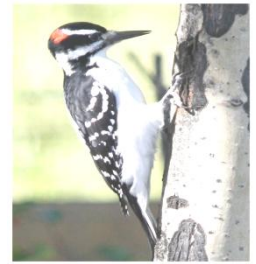
Se pare că veverița își face veacul într-o clădire veche unde sunt depozitate imprimante ieșite din uz și e posibil ca Pete să fi „degustat” un cartuș cu cerneală mov, care i-ar fi colorat blana. Veverițele ronțăie tot felul de obiecte, care le ies în cale, chiar dacă sunt necomestibile. Și Pete a căzut în acest păcat, spun cei care l-au zărit.

Prof. ing. Bud Maria

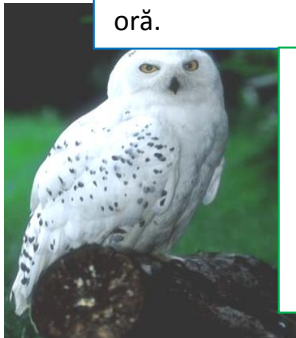

Curiozități din lumea păsărilor

Păsările emu trăiesc numai în Australia. Aleargă cu viteză mare, anvergura pasului lor putând să aibă 3 m . Au nevoie de apă zilnic. Mama emu lasă între 9-20 de ouă în găuri în pământ, iar tatăl emu este cel care îngrijește toți puii nou-născuți cam un an și jumătate .

Vulturul este cea mai mare pasăre zburătoare din lume. Este un simbol al puterii în emblemele americane ,dar și în cele din Filipine. Această pasăre are vederea de 3 ori mai bună decât cea a omului, putând zări prada și de la 2 km distanță din înaltul cerului. Pot zbura 300 de km fără oprire cu viteză care ajunge și la 180 km pe oră.

Ochii bufniței sunt foarte mari, ocupă jumătate din mărimea capului. Nu-și poate mișca ochii , de aceea gâtul ei este foarte

Rândunelele sunt printre păsările considerate vestitori ai primăverii. Este uimitor felul în care își construiesc cuiburile (cu mare migală). Principalul motiv pentru care migrează este căutarea hranei. Iarna, insectele pe care le consumă rândunelele

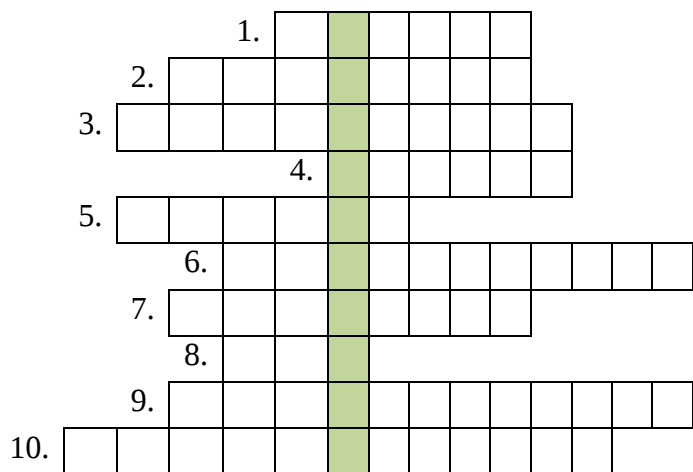
Ciocănitorele sunt răspândite pe tot globul, mai puțin în Australia, Madagascar și în regiunile înghețate. Trăiesc în păduri, dar le putem întâlni și în parcurile mari din orașe. Sunt păsări sedentare ,care nu migrează, ci rămân în aceleași locuri în toate anotimpurile. Se estimează că o

Flamingo are penele roz de la anumite substanțe găsite în hrana ei. Pentru a se hrăni , ia apa în ciocul lung , o lasă să se scurgă rămânând în gură doar micile insecte și animale de apă

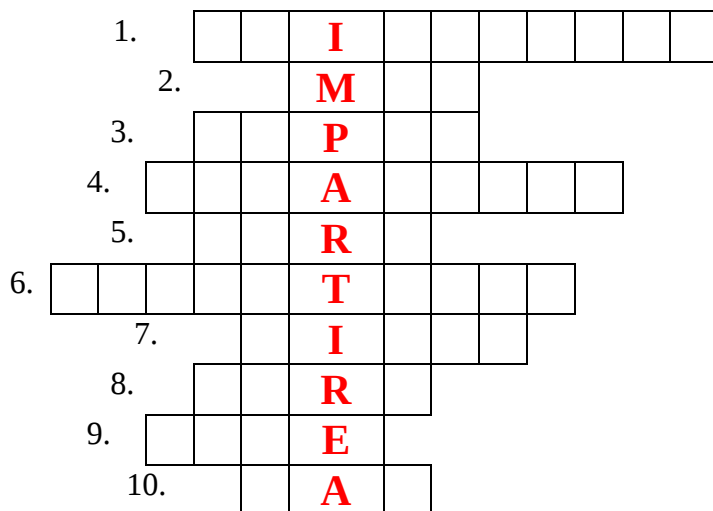
REBUS CHIMIC

- 1) Este alb, argintiu, solid, foarte reactiv și nu se găsește liber în natură.
- 2) Este un indicator care, în mediul bazic, își schimbă culoarea în albastru.
- 3) Baza insolubilă este ...
- 4) CuSO_4 sau piatra ...
- 5) E un gaz folositor, indispensabil în viață, fără de care am muri.
- 6) Hidroliza cloroformului în mediul bazic duce la formarea acidului ...
- 7) NaOH sau ...

- 8) Substanța indispensabilă vieții, folosită zilnic și cel mai frecvent întâlnită pe pământ.
- 9) Legătura covalentă ce se formează între un donor și un acceptor se numește ...
- 10) Alcoolul etilic se obține prin reacția de ...

REBUS MATEMATIC

- 1) Numărul care se împarte se numește ...
- 2) Într-o împărțire cu rest, restul trebuie să fie mai ... decât împărțitorul.
- 3) Restul împărțirii numerelor 15 și 8 este ...
- 4) A afla un număr „de atâtea ori mai mic” decât un alt număr înseamnă a efectua o operație de ...
- 5) Într-o împărțire exactă, restul este ...
- 6) Numărul la care se împarte se numește ...
- 7) Câtul numerelor 35 și 7 este ...
- 8) Câtul numerelor 40 și 5 este mai ... decât câtul numerelor 27 și 9.
- 9) În exercițiul $48 : 6 = 8$, împărțitorul este ...
- 10) Rezultatul operației de împărțire se numește ...

MATEMATICA ... ALTFEL

Repede, dar cu atenție!

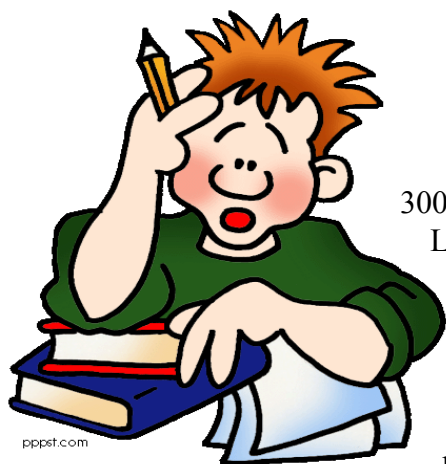
Următoarele 4 probleme trebuie rezolvate „la iuțea!”. Cine le rezolvă mai repede câștigă.

🌈 Problema 1. La amiază, din Moscova pleacă spre Tuia un autobuz cu pasageri. O oră mai târziu din Tuia pleacă spre Moscova un biciclist, care pornește pe aceeași șosea dar, firește, se deplasează mult mai încet decât autobuzul. Când pasagerii autobuzului se vor întâlni cu biciclistul, care dintre ei va fi mai departe de Moscova?

🌈 Problema 2. Ce costă mai mult: un kilogram de monede de 25 de bani sau o jumătate de kilogram de monede de 50 de bani?

🌈 Problema 3. La ora 6 ceasul de perete a bătut de 6 ori. Uitându-mă la ceasul de buzunar am observat că între prima bătaie și cea de-a șasea s-au scurs exact 30 de secunde. Dacă pentru a bate de 6 ori a fost nevoie de 30 de secunde, cât timp va dura bătaia ceasului la amiază sau la miezul nopții, atunci când pendula bate de 12 ori?

🌈 Problema 4. Dintr-un punct și-au luat zborul 3 rândunele. Când se vor găsi ele în același plan? Gândiți-vă bine dacă ați dat răspunsurile corecte. Nu cumva ați căzut în capcanele pe care le cuprind aceste probleme simple?

Musca neastâmpărată

Pe șoseaua Moscova - Simferopol doi bicicliști au pornit în același timp într-o cursă de antrenament, dar din direcții opuse. În clipa când între bicicliști rămăsese o distanță de 300 de kilometri, o muscă a început să urmărească cursa cu mult interes. Luându-și zborul de pe umărul unuia din bicicliști și, depășindu-l, ea s-a îndreptat în întâmpinarea celuilalt. Ajungând la cel de-al doilea biciclist și convingându-se că totul este în ordine, a făcut deîndată cale-ntoarsă. Când a ajuns în dreptul primului biciclist a zburat iarăși spre cel de-al doilea. Și așa musca noastră a zburat mereu de la unul la celălalt, până ce bicicliștii s-au întâlnit. Atunci s-a liniștit și s-a așezat pe nasul unuia din ei. Musca zbura între bicicliști cu o viteză de 100

km/oră. În timp ce bicicliștii mergeau tot timpul cu o viteză constantă de 50 km/oră. Câți kilometri a parcurs musca?

Curiozități de-ale matematicienilor

Cu siguranță și matematicienii au curiozitățile lor. De exemplu, Newton dezlega probleme în vis. Descartes, celibatar ca și Newton, ca să mediteze, susținea că trebuie neapărat să-și bage capul într-o canapea. Gauss știa să calculeze înainte de a vorbi. Leibnitz, ca să mediteze, trebuia să stea orizontal, dar de scris scria oricum și oricând; până și în trăsură, în deplasările pe care le făcea, scria matematici, filozofie, istorie sau drept.

Lagrange avea pulsul neregulat când scria. Cauchy, Euler și Hermite erau bigoți. Henri Poincaré, ca să mediteze cu succes, se plimba în camera sa, în jurul mesei de scris, ore întregi. T. F. de Lagny (1660 - 1734), un matematician mai puțin cunoscut, era pe patul de moarte. La un moment dat cei din jur nu mai știau de-i viu sau mort. Atunci unul întreabă tare: "Cât face de 12 ori 12?" - "O sută patruzeci și patru", răspunde muribundul. Apoi își dădu sfârșitul obștesc.

Tycho Brahe, astronom, precedentul lui Kepler, râdea de cei ce se speriau de eclipse. Și, totuși, dacă pleca de acasă și întâlnea pe drum un mort sau o babă, se-ntorcea îndărăt acasă și nu mai pleca până a doua zi. Hermes, un matematician german, a calculat timp de 10 ani latura poligonului de 65 537 de

laturi, dat de șirul lui Fermat: $2^{2^n} + 1$, pentru cazul $n = 4$ și a dus acest calcul la bun sfârșit. Lucrarea se păstrează și astăzi la seminarul matematic din Göttingen și înseamnă răbdare, nu glumă.

Prof. Corina Talos

HOROSCOPE LITERAR

Scriitori

Personaje

Zodia Berbec (21 martie - 20 aprilie)

Barbu Ștefănescu Delavrancea – 11. 04.1858
Gala Galaction – 16. 04. 1879
Ion Vinea – 17. 04. 1895
Camil Petrescu – 9. 04. 1894
Nichita Stănescu – 31. 03. 1933

Vitoria Lipan – fire voluntară și spirit justițiar
Mara – spirit întreprinzător

Zodia Taur (21 aprilie - 21 mai)

Lucian Blaga – 9.05.1895
Petru Dumitriu – 8.05.1924
Titus Popovici – 16.05.1930

Ion al Glanetașului – pragmatism și hărnicie
Stănică Rațiu – vocația câștigului

Zodia Gemeni (22 mai - 21 iunie)

Ion Creangă – 10.06.1839
Tudor Arghezi – 23.05.1880

Otilia Mărculescu – comunicativă, exuberantă
Titu Herdelea – idealist și altruist

Zodia Rac (22 iunie - 22 iulie)

Vasile Alecsandri – 21.07.1821
George Călinescu – 2.07.1899
Alexandru Ivasiuc – 12.07.1933

Ana lui Vasile Baci – influențabilă, interiorizată
Gheorghică Lipan – sensibil, imatur

Zodia Leu (23 iulie - 22 august)

Marin Preda – 5.08.1922
Panait Istrati – 10.08.1884
Dumitru Radu Popescu – 19.08.1935

Ilie Moromete – caracterul de „șef de clan”
Manole Jder – eroul curajos și înțelept

Zodia Fecioara (23 august - 21 septembrie)

Nicolae Filimon – 6.09.1819
George Coșbuc – 20.09.1866
George Bacovia – 4.09.1881
Mihail Sadoveanu – 5.09.1880

Felix Sima – renunțarea la dragoste în favoarea rațiunii
Niculae Moromete – dorința de autodepășire

HOROSCOPI LITERAR

Scriitori

Personaje

Zodia Balanța (22 septembrie - 22 octombrie)

Augustin Buzura – 22.09.1938

Ștefan Gheorghidiu – fire analitică, dilematică

Zaharia Stancu – 5.10.1902

Allan – minuțios, interiorizat

Zodia Scorpion (23 octombrie - 21 noiembrie)

Dimitrie Cantemir – 26.10.1673

Alexandru Lăpușneanu – vocația de conducător

Alexandru Mitru – 6.11.1914

Ela Gheorghidiu – ambiția, pragmatismul

Vasile Voiculescu – 27.10.1884

Zodia Săgetător (22 noiembrie - 20 decembrie)

Liviu Rebreanu – 27.11.1885

Ionuț Jder – curajul de luptător, firea pătimășă

Hortensia Papadat-Bengescu – 8.12.1876

Lică Sămădăul – fascinația exercitată asupra celorlalți

Eugen Ionescu – 26.11.1909

Zodia Capricorn (21 decembrie - 19 ianuarie)

Ioan Slavici – 18.01.1848

Harap-Alb – intuiția sacrului, profunzime sufletească

Ion Budai-Deleanu – 6.01.1760

Catrina Moromete - religiozitatea

Mihai Eminescu – 15.01.1850

Zodia Vărsător (20 ianuarie - 18 februarie)

I.L. Caragiale – 30.01.1852

Ghiță (din „Moara cu noroc”) – instabilitate emoțională

Marin Sorescu – 19.02.1936

Alexăndrel („Frații Jderi”) – spirit de aventură

Geo Bogza – 6.02.1908

Zodia Pești (19 februarie - 20 martie)

Alexandru Macedonski – 14.03.1854

Maitreyi – spiritualizare dar și comportament ambiguu

Ion Barbu – 19.03.1895

Persida („Mara”) – idealistă, interiorizată

Mircea Eliade – 9.03.1907

Mihuț Camelia, a IX-a A

PHOENIX – O LEGENDĂ VIE

Phoenix, cunoscută în Occident ca **Transsylvania-Phoenix**, este cea mai titrată formație românească de muzică rock înființată în 1962, la Timișoara. Phoenix a fost deschizătoare de drumuri în muzica adresată publicului larg în România celei de a doua jumătăți a secolului XX. Membrii formației au abordat numeroase subgenuri ale rock-ului; traseul stilistic al formației a pornit de la muzică beat, evoluând spre rock psihedelic și, de aici, către hard rock, cu un număr de experimente de rock progresiv. În anii 1970, efectele

schimbărilor politice din țară asupra vieții culturale au adus la destrămarea multor formații de gen. Dintre cele care au continuat prin adoptarea unui stil nou, Phoenix a avut una dintre cele mai neașteptate evoluții, dând naștere subgenului rock, numit etno rock (inspirat din folclorul românesc autentic).

Perioada beat (1962 - 1970) Formația este una dintre primele de muzică rock din România, numite în epocă „formații de chitare electrice”. Titulatura inițială a fost „Sfinții”, schimbată apoi în „Phoenix”. Anul înființării Phoenix este 1961, grupul făcându-și debutul un an mai târziu. Primii ani au fost mai degrabă o fază de experimentare a noului gen muzical (în plină dezvoltare și în Vest).

Perioada blues. Țiganiada (1970 - 1971). Urmează o scurtă perioadă în care formația cântă mai multe piese blues-rock, cu text în limba engleză. Cu un repertoriu asemănător s-au prezentat și la Festivalul Studențesc din 1970. Directivele lui Nicolae Ceaușescu privind creația artistică din România pun în impas multe formații cu repertoriu occidental, nu însă și pe liderul Nicolae Covaci, care se hotărăște să o apuce pe un nou drum.

Perioada etno-rock (1971 - 1977). În noaptea de 1 spre 2 iunie 1977, camionul cu formația ascunsă în boxe părăsește țara prin vama de la Porțile de Fier. După mai multe ore de stat în vamă, în timpul cărora camionul este percheziționat de către grăniceri, Nicu Covaci, care emigrase legal în Olanda cu un an înainte, reușește să-și scoată clandestin din România colegii de trupă, trecând în Iugoslavia.

Perioada din Germania (1977 - 1989) După plecarea băieților din țară, conform spuselor lui Dan Chișu, se credea că au fost eliminați în secret de către Securitate. Stabilită în Germania, pentru formație începe o perioadă grea, plină de lipsuri și privațiuni, dar și de creații muzicale.

Revenirea. Anii '90. În primele zile ale lui ianuarie 1990, Nicu Covaci se reîntoarce cu trenul în România. În aceeași lună, înregistrează „Păsări albe”, o piesă dedicată Revoluției și românilor ce au participat la înfăptuirea acesteia. În luna mai are loc prima întâlnire a lui Nicolae Covaci cu publicul român, după o absență de 13 ani. În 1998, după o pregătire de jumătate de an, a fost pus în scenă spectacolul Cantafabule. Anul 1999 aduce cu sine reeditarea pe CD a albumelor „Cei ce ne-au dat nume” și „Mugur de fluier”. În 2000 este scos albumul „În umbra marelui urs”. În 2001 formația se reunește în componența anilor '70.

În prezent, trupa se impune pe piața muzicală românească prin nenumăratele albume de etno – rock, rămânând în conștiința iubitorilor de muzică autentică drept una dintre formațiile noastre de suflet.

Filip Bogdan, clasa a IX-a A

DINTRE LEGILE LUI MURPHY...

- Indiferent ce drum ai ales, drumul întotdeauna urcă și e împotriva vântului.
- Dacă vezi apropiindu-se un om cu intenția evidentă de a-ți face bine, fugi cât te țin picioarele.
- Prietenii vin și pleacă dar dușmanii se acumulează.
- Asociază-te cu persoane bine crescute și manierele tale se vor îmbunătăți. Mergi cu oameni cumsecade și propriile tale instincte bune se vor întări. Fii în compania vagabonzilor și vei deveni vagabond. Ai de-a face cu oameni bogați și vei sfârși falit.
- Indiferent în ce direcții pornești, la întoarcere vei avea vântul în față.
- Există două feluri de leucoplast: cel care nu se lipește și cel care nu se dezlipește.
- Fumul de țigară întotdeauna se îndreaptă către nefumător, indiferent de direcția vântului.
- Tehnologia este dominată de două feluri de oameni: cei care înțeleg ceea ce nu conduc și cei care conduc ceea ce nu înțeleg.

Sfaturi dacă vrei să fii nefericit:

- Uită lucrurile bune din viață și concentrează-te asupra celor rele.
- Atribue o valoare excesivă banilor.
- Gândește-te că ești indispensabil pentru slujbă, comunitate și prieteni.
- Consideră că ești împovărat de muncă și că oamenii încearcă să profite de tine.
- Gândește-te că ești excepțional și că ai dreptul la privilegii speciale.
- Nu uita să-ți pară rău pentru tine.

LEGI CIUDATE DIN LUME ADUNATE

În timpul domniei lui Petru cel Mare, în Rusia, dacă voiai să-ți lași barbă, trebuia, prin lege, să plătești o taxă pentru a avea acest drept. Asta pentru că țarul nu putea să aibă o barbă respectabilă, lucru rușinos pe vremea aceea, încercând astfel să-i determine și pe ceilalți bărbați să și-o radă.

În Singapore, dacă ești prins mestecând gumă în public, poți să fii amendat cu 6.250 \$ sau să stai în închisoare timp de un an.

Este interzis prin lege, în Australia, să-i citești cuiva horoscopul sau să îi ghicești în cărți, acestea fiind considerate forme de vrăjitorie.

În Miami este interzis să imiți animale.

În Texas, când două trenuri se intersectează la o răscruce, prin lege este stipulat că "nici unul dintre ele să nu înainteze până celalalt nu a trecut".

În Illinois, pușcăriașilor li s-a oferit posibilitatea să-și facă operații estetice gratis. Asta pentru că se credea că odată deveniți "alți oameni", aceștia nu vor mai simți nevoia să comită noi crime după eliberare.

În Franța între ora 8 dimineața și 8 seara, radiourile au voie să emită doar muzică scrisă de compozitori francezi.

În Idaho este ilegal să oferi în dar o cutie de bomboane mai ușoară de 300 de grame.

În Anglia este considerat un act de terorism dacă ridici bagaje părăsite.

În Veneția toate gondolele trebuie vopsite în negru. Doar ambarcațiunile oficialilor pot fi colorate.

Acum patru sute de ani, în Turcia era ilegal să bei cafea. Dacă erai prins, pedeapsa era condamnarea la moarte.

În China antică, oricine era văzut beat în public era condamnat la moarte.

În Texas ești trimis la spânzurătoare pentru furtul de vite.

În Australia este interzis prin lege să se vândă țigări copiilor. Însă nu este interzis ca aceștia să fumeze.

În Tennessee, până în 1968, era ilegal să predai legea evoluției.

ÎNTRE EL ... SI EA ...

- Dacă EA îl caută, e disperată. Dacă EL o caută, e nebun după ea.
- Dacă EA plânge, e prea sensibilă. Dacă EL plânge, e un lucru admirabil.
- Dacă EA se desparte de EL, e prea pretențioasă. Dacă EL se desparte de EA, e total îndreptățit.
- Dacă EA nu mai vorbește cu EL, sigur nu îi mai pasă de
- Dacă EL nu mai vorbește cu EA, e principial (cine știe ce făcut nesimțita!), dar poate să o caute când își aduce aminte de EA și când are nevoie de ceva.
- EL își proclamă sus și tare iubirea. Și totuși e primul care EA tace. Simte și nu uită. EL are dreptul să fie supărat, EA
- EL spune că orice început are și un sfârșit. EA nu mai înțelege atunci de ce ai mai începe ceva.
- EL, el e bărbat. EA, ea e femeie. Asta e explicația.

EL.
i-o fi

uită.
nu.

Scoala în termeni fotbalistici

• Chiulitul de la ore	dribling
• Expediatul de fițuici la lucrare.....	pasă din offside
• Notele de la mate	golaveraj
• Elev prins copiind	hent
• Elevul prins șoptind	fault
• Pregătirea pentru teză	cantonament
• Simularea de bac	încălzirea pe marginea terenului
• Conducerea școlii	banca tehnică
• Consiliul profesoral	conferința de presă
• Ședința cu părinții	pressing
• Repetenția	retrogradare
• Clopoțelul	fluierul final
• Consultațiile	prelungirile arbitrilor
• Ieșitul la tablă	șutul de la 11 metri
• Avertismntul de exmatriculare	cartonașul roșu
• Corigența	meciul retur.

CUPRINS

I. Evenimente din viața școlii

Simpozionul Național “Priorități și perspective pentru un mediu durabil”	4
Nichita Stănescu – echinocliul poeziei	5
Dor de Eminescu	5
Ziua Păsărilor	6
Cine decide? Eu decid!	6
Ziua Internațională a Holocaustului	7
Comemorarea a 20 de ani de la Revoluție	7
Ziua Limbilor Europene	7
Le Printemps Francophone	8
On est un Lycee echo	8
Mărțișoare ecologice făcute de noi	9
De la biscuiți la ... Peștera Urșilor	9
Pictura pe sticlă	10
Ce mică-i vacanța mare!	10
Pe cărări înzăpezite	11
Primăvara Europeană	11
Cronică de teatru	12
Interviu	12

II. Lira lui Orfeu

Dragostea în stil epistolar	14
Curtean la Vodă Lăpușneanul	17
Anotimpuri lirice	18

III. Știința și cunoaștere

Easter Traditions	26
Relația părinte – copil: „Suntem prieteni?”	27
Sindromul Down	27
Energia chimică din alimente	28
Despre biodiversitate	29
Marmota din Insula Vancouver	30
Veverița	31
Curiozități din lumea păsărilor	33
Rebus	34
Matematica ... altfel	35

IV. Diversitas

Horoscop literar.....	36
Phoenix, o legendă vie	38
Dintre legile lui Murphy.....	39
Școala în termeni fotbalistici.....	40